Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXII. Ч. 81. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го КВІТНЯ 1955. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ—FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 29, 1955. No. 81. VOL. LXII.

ПРЕЗИДЕНТ ПРЕДЛОЖИВ ПРОГРАМУ ПРО ДОПОМОГУ ФАРМЕРАМ

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер предложив Конґресові свою програму, яка змагає до того, щоб допомогти 1,500,000 фармерських родин, які мають малі прибутки і находяться в некорисній господарській ситуації. Президент заявив, що програма допомоги біднішим фармерам мусить мати характер довгорічної допомоги, яку треба вже тепер почати. Демократичні члени Конґресу не дуже захоплені цією програмою президента Айзенгавера. Сенатор Ричард Б. Рассел заявив, що ця президентова програма могла б дати полегші фармерам у четвертому або п'ятому поколіннях. Президент заявив Конґресові в своєму зверненні, що „в цій найбагатшій країні світу, де прибуток на голову кожного жителя найбільший у цілому світі, більше як одна четвертина всіх родин, які живуть на фармах, має річний прибуток у висоті, менший як одна тисяча долярів". Ці родини сконцентровані в 3,000 сільських повітів, які находяться в 19 стейтах, від східнього Тексасу аж до Пенсилвенії. Президент побудував свою програму допомоги бідним фармерам на основі звіту, який предложив йому секретар рільництва Езра Тефт Бензон. Бенсон пропонує, щоб поширити програму сільсько-господарської освіти, дослідів над рільництвом, технічної допомоги та дешевого кредиту для бідніших фармерів. Він також пропонує, щоб розбудовувати промислові підприємства в сільських районах, щоб фармери могли заробляти також і поза своїм господарством. Бенсон домагається, щоб вже в найближчому році почати здійснювати ці проєкти для поліпшення долі бідних фармерів. Він пропонує призначити 30 мільйонів долярів на позички фармерам їхній Будівельній Адміністрації і заявив, що вже готовий законопроєкт в цій справі. Інші видатки треба буде призначити на здійснення інших проєктів цієї програми. Президент порушив справу допомоги біднішим фармерам саме тепер, коли Конґрес має займатися справою допомоги фармерам для підтримки цін на фармерські продукти. Демократи домагаються тривкої підтримки в висоті 90 відсотків паритету, а республіканський Конґрес минулого року прийняв закон про „плинку" підтримку цін на фармерські продукти.

Вимагають підвищення платні для 600,000 робітників

Питсбурґ. — Представники проводу Спілки Сталевих Робітників, КІО, заявили, що зорганізоване в спілці робітництво вимагає підвищення платні для 600,000 робітників, зайнятих у фабриках сталі. В цій справі — за повідомленням Давида Дж. МекДоналда, президента згаданої спілки, яка нараховує 1,200,000 робітників — вислано вже письмо до 96 фірм, що займаються продукцією сталі. Висоту проєктованого підвищення заробітної платні має вирішити 170-членна Комісія Платень, яка збереться правдоподібно в травні цього року. Провідники сталевої індустрії заявляються проти підвищення платень, кажучи, що воно збільшить кошти продукції і приведе разом з цим підвищення цін авт, холоділень та цілої маси інших індустрійних виробів. Сталеві робітники одержують тепер 2.33 й 1/3 доляра на годину. Домагання підвищення платень мотивує провід Спілки Сталевих Робітників ще й тим, що в першому кварталі цього року чистий дохід великої сталевої індустрії виносив 72,652,402 доляри майже на 28,000,000 долярів більше від чистого приходу в першому кварталі 1954 року.

Американські підприємства доходять до рекордової висоти

Вашинґтон. — Торговельний департамент повідомляє, що американська економіка в першій четвертині цього року дійшла до тієї рекордової висоти, на якій вона була на весні 1953 року, коли вона встановила рекорд продукції. Згідно з цим повідомленням звишка в американській продукції почалася восени минулого року і триває далі та не дає жадних ознак того, щоб вона мала зменшуватися. Нові замовлення в перших місяцях цього року на 25 відсотків більші від замовлень у тих самих місяцях минулого року. Найбільшу звишку в замовленнях видно в продукції тривалих товарів, таких, як авта, холодильники і машини до прання. Але також і замовлення в продукції нетривких товарів (одіння і харчі) вищі тепер від попередніх місяців. Продукція авт збільшилася була вже в четвертому кварталі минулого року, а тепер вона постійно збільшується. Найбільшу звишку в продажу видно було під час сезону Різдвяних Свят, але і в пізніших місяцях ця звишка втримується. Вона можлива тому, що збільшилися заробітні платні і тому, що слідно й деякі полегші внаслідок зменшення податків.

СТРИМАНО ЩЕПЛЕННЯ ВАКЦИНОЮ ФІРМИ „КАТТЕР ЛЯБОРАТОРІЇ"

Вашинґтон. — Генеральний лікар ЗДА д-р ЛІонард А. Шіл повідомив населення цієї країни, що урядово стримано щеплення вакциною д-ра Солка — випродукованою в каліфорнійській фірмі „Каттер Лябораторії" (Cutter Laboratories, Berkeley, Calif.). Одночасно повідомлено й цю фірму, щоб вона не продавала вакцини і стягнула всю продану вакцину. Фірма погодилася з цими урядовими зарядженнями, про які знають вже всі стейти ЗДА та департамент здоров'я у всіх американських посілостях. Ці зарядження видано тому, що шестеро дітей захворіли на паралітичне поліо після нащеплення вакциною, випродукованою в цій каліфорнійській фірмі. Ці видатки занедужання сталися в містах Каліфорнії і один в Шикаґо, Ілл. Слідство має виявити, внаслідок чого захворіли діти, нащеплені вакциною фірми „Каттер Лябораторії", бо тут може бути й така можливість, що вони були заражені поліо ще перед нащепленням, і тому вакцина не спричинила недуги. Коли ж вакцина спричинила недугу поліо, то мусіла бути якась хиба в її продукції, бо минулорічне щеплення вакциною д-ра Солка виявило, що вакцина нешкідлива для здоров'я і що вона охороняє проти цієї недуги.

Конґресова Комісія прийняла законопроєкт про військові резерви

Вашинґтон. — Комісія Збройних Сил в Палаті Репрезентантів більшістю 31-го до 5 голосів прийняла законопроєкт про організацію військових резерв, які мали б виносити в 1960 році 2,900,000 резервістів. Цей законопроєкт має йти до повної Палати вже в найближчому тижні. Згідно з цим законопроєктом президент матиме право покликати до військової служби один мільйон резервістів без окремої ухвали Конґресу, якщо б заіснував стан крайньої необхідности. Досі військові резерви ЗДА існували тільки „на папері", бо вислужені вояки мали голоситися до служби в резерві, але не всі вояки це робили. Новий законопроєкт змагає до того, щоб резерви американських збройних сил були дійсно вишколені і знали, як користуватися новою зброєю нової стратеґії. До резерви і як поводитися під час вимог мають належати юнаки в віці нижче 19 років в числі від 100,000 до 250,000 річно. Вони мають відбути шестимісячний вишкіл, а після того впродовж семи років і 6-ох місяців відбувати військові вправи. Але Конґресова Комісія пропонує, щоб до цієї служби голосилися юнаки добровольці, і щоб їх не примушували до цієї служби. Військові кола домагалися, щоб до шестимісячної служби в резерві можна було асентерувати юнаків, коли не буде відповідного числа добровольців. Комісія не погодилася на примусову службу в резерві, бо рахується з тим, що публічна опінія не радо дивиться на примусовий загальний військовий вишкіл.

Президент за ревізію іміґраційного закону

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер висловився за ревізію закону про спровадження 214,000 нових іміґрантів до ЗДА, дуже обмеженого різними поправками і постановами і тому теж майже нездійсненого. На останній пресовій конференції Президент підкреслив своє незадоволення вислідами здійснювання цього закону, в чому поділив він у деякій мірі погляд Едварда Корсі, дорадника державного департаменту в справах втікачів, звільненого недавно із свого становища, який назвав здійснювання згаданого закону „національним скандалом". Закон передбачає, що має бути допущених до ЗДА 214,000 нових іміґрантів до кінця 1956 року, з якого то числа за 21 місяців змогло приїхати ледве 5,000 осіб. Своє задоволення з заяви Президента висловив зараз же сенатор Лімен з Ню Йорку, заявляючи, що підтримка Президента допоможе здійснити накреслену законом програму. Сенатор Лімен приготовив низку поправок до закону і буде домагатися, щоб усунено від ведення іміґраційних справ Скотта МекЛавда і призначено для цієї справи окремий уряд. Під сучасну пору вимоги закону такі, що практично новий іміґрант мусить чекати два роки на одержання візи. Сенатор Лімен хоче ставити пропозицію на продовження дійсности закону до 1960 року.

Окрема Конґресова Комісія узгіднює підвищення платні для поштовиків

Вашинґтон. — Конґресова Комісія, створена з представників Сенату і Палати Репрезентантів, має узгіднити законопроєкт про підвищення платні 500,000 поштових працівників. Сенат прийняв законопроєкт про 10-відсоткове підвищення платні для цих працівників, а Палата Репрезентантів погодилася на 8.2 відсотки. Одначе в політичних колах сумніваються, що президент Айзенгавер підпише цей законопроєкт навіть тоді, коли б вдалося його узгіднити, бо уряд заявив, що погодиться тільки на таке підвищення, яке не буде більше за 7.5% теперішньої платні.

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР І МАРШ. ЖУКОВ ОБМІНЯЛИСЬ ЛИСТАМИ

Вашинґтон. — Між президентом Айзенгавером і совєтським маршалом Жуковим відбулася виміна листів, — розкрив на останній пресовій конференції президент Айзенгавер. Проте він відмовився подати ближчі подробиці, дармащо журналісти двічі ще вертались до цієї справи. Президент ствердив тільки, що ті листи мали персональний характер. Проте він признав, що може вони причиняться до поліпшення теперішньої ситуації, — не розвинувши дальше тієї думки. През. Айзенгавер відмовився теж сказати, з чиєї ініціятиви переведено те листування, а запитаний про час, коли це сталося, сказав, загально, що „в останніх трьох тижнях". Він підкреслив з притиском, що не може сказати нічого, що могло б викликати враження нарушення довір'я іншої особи.

Президент Айзенгавер під час останньої пресової конференції у Вашинґтоні.

Сенатор Новленд проти переговорів з ворогами людської свободи

Вашинґтон. — Провідник республіканської партії в Сенаті сенатор Вільям Ф. Новленд заатакував на пресовій конференції дуже гостро адміністрацію Айзенгавера за її готовість переговорювати безпосередньо із китайськими комуністами. „В довгій історії Совєтського Союзу або в коротшій історії комуністичного Китаю — заявив Новленд — не було досі ще випадку, щоб дана комуністами обіцянка чи взяте ними на себе зобов'язання було варте клаптика паперу, на якому воно написане... Я — наприклад — не вірю, щоб комуністичний леопард змінив чи позбувся плям на своїй шкурі. Завданням і ціллю комуністів було й залишиться намагання руйнувати людську свободу". Новленд заявив навіть, що якщоб американський уряд почав переговорювати з китайськими комуністами без участи китайських націоналістів у цих переговорах, то він не зміг би залишатися далі провідником республіканців у Сенаті. Комуністам — на думку Новленда — не йде про таке чи інше перемир'я, вони хочуть передусім опанувати Формозу і мати вільний вихід на Тихий океан. Наприкінці пригадав усі договори підписані і не дотримані Совєтами як лекцію історії, яку треба завжди пам'ятати.

Французький міністер закордонних справ виїхав до Німеччини

Париж. — Міністер закордонних справ Франції, Антуан Піне, призначив на четвер 28 ц. м. свій виїзд до Західньої Німеччини на зустріч із канцлером Аденауером, щоб остаточно з'ясувати всі спірні ще справи щодо Зарщини, які перешкаджають завершенню ратифікаційної п р о ц е д у р и Паризького договору. Річ іде про митну унію Зарщини з Францією і про найбільші промислові заклади сталевого промислу німецької родини Рехлінів в Зарщині. Тому, що два директори тих закладів, брати Рехліни, були суджені як воєнні злочинці, а ті великі фабрики служили німецьким воєнним цілям в першій і другій світовій війнах, Франція рішилася позбавити ту німецьку родину права власности, з волею або проти волі Рехлінів. Тому, що Рехліни відмовились продати свої фабрики французькій консорції, французький уряд склав плян покликати до життя нову промислову компанію, яка перейняла ті стальні заклади у вірче управління. Німеччина — коментують американські часописи — напевне запротестує проти цього, але остаточно Аденауер не захоче розбивати через ту справу остаточну полагоду Паризького договору. Французький уряд також сподівається, що ці переговори закінчаться успішно, бо визначив вже день 5 травня для передачі ратифікаційних документів Паризького договору. Ото ж до того часу президент Коті підпише їх, спонукуючи тим самим всі інші держави, які до цього часу цього ще не зробили, піти за прикладом Франції.

Призначено нового директора Міжурядового Комітету для Европейської Міґрації

Женева. — Гаролд Г. Тітман, колишній американський амбасадор в Перу, став новим директором Міжурядового Комітету для Европейської Міґрації, що має свій осідок в Женеві. Це був американський кандидат, поруч з яким не було ніякого іншого, тому вибрано його одноголосно. Він став наступником Ю. Джібсона, який нагло помер підчас сесії того Комітету в грудні мин. року, на якій були представники також Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. У виборі Тітмана брали участь представники 24-ох держав. Водночас затверджено допущення до Комітету Нової Зеляндії і Родезії. Теперішня 10-денна сесія того Комітету у Женеві має на цілі головно прийняти виготовлений в детайлях бюджет $46,533,000 призначений в першій мірі для переселення втікачів зі Сходу й надвишки місцевого населення з Німеччини, Австрії, Італії, Греції і Голляндії на нові місця поселення. З названим Комітетом, як уже згадано, тісно співпрацює ЗУАДК, маючи з ним низку конкретних т. зв. контрактів.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕДБАЧАЄ ПОЛІПШЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ СИТУАЦІЇ

ПОТВЕРДИВ ЗАЯВУ ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ ПРО ГОТОВІСТЬ ЗДА ПЕРЕГОВОРЮВАТИ З КОМУНІСТИЧНИМ КИТАЄМ ПРО ПЕРЕМИР'Я. — ВИЯСНИВ ТЕЖ ІНШІ ВНУТРІШНІ Й МІЖНАРОДНІ СПРАВИ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер, відкривши в середу 27 квітня пресову конференцію, заявив, що він не має скласти ніякої спеціяльної заяви і тому готов відповідати на запити. Перший такий запит серед довгої низки дальших питань, торкався останньої пропозиції Чу Ен-лая про переговори в справі Формози і президент Айзенгавер потвердив заяву, що її напередодні склав на своїй пресовій конференції державний секретар, а саме, що ЗДА готові переговорювати з комуністичним Китаєм, поскільки річ іде про перемир'я в протоці Формози. Все інше, що заторкує питання, в яких зацікавлений національний Китай, може бути вирішуване з участю також націонал - китайського уряду. Президент ствердив, що суперечність між цим теперішнім становищем Америки і тим, що його формулювала заява державного департаменту з останньої суботи, є радше на око, ніж істотна. Він запевнив, що національно - китайський уряд не атакує комуністів, а тільки борониться і тому певне не матиме нічого проти припинення збройних дій. „Перемир'я з їхнього боку було б цілком академічне." Зате президент відмовився входити в детайлі місії, з якою шеф об'єднаних штабів адмірал Радфорд і заступник державного секретаря Робертсон їздили в останньому тижні на Формозу. „Чоловік, що відповідає на таке питання, завжди рискує сказати слово, яке може викликати фальшиве враження".

Другою справою, яка викликала найбільшу сенсацію на пресовій конференції, було його листування з Жуковим (про що звітуємо окремо.)

З інших, порушених на пресовій конференції закордонно - політичних справ, президент заторкнув справу Південного В'єтнаму, однак не сказав нічого конкретного про становище американського уряду до теперішньої тамошньої хаотичної ситуації. Він ствердив, що розмови з генералом Коллінсом, американським надзвичайним амбасадором в Південному В'єтнамі, що його викликано кілька днів тому до Вашинґтону, ще не закінчились і ще не виготовлено остаточного пляну діяння.

Зрештою, президент, покликавшись на воєцький „шостий змисл", запевнив, що він відчуває, наче б теперішня міжнародна ситуація дещо поправилась і йшла до ліпшого. Конкретно він вказав на рішення совєтського уряду підписати договір про Австрію і на комуно - китайську пропозицію говорити про ситуацію в протоці Формози. Джерелом тих комуністичних актів президент вважає щораз більше зрозуміння у світі, що ЗДА є мирною країною і що американський нарід не хоче війни, а мирного розвитку людства.

Крім цього на пресовій конференції заторкнено ще такі справи, як відношення президента до т. зв. конституційного додатку Брікера (про обмеження прав президента ЗДА заключати міжнародні умови). Президент заявив в цій справі, що він „ані на йоту" не змінив свого давнього (неґативного) становища в цій справі, але готов погодитися на вставлення до конституції застереження, що умови, які перечили б конституції, є неважні. — Говорено теж про справу втікачів (про це пишемо на іншому місці), про економічні відносини, про розподіл вакцини проти дитячого паралічу (уряд, мовляв, готов перейняти цей розподіл, але вважає, що приватна ініціятива справиться з цим краще і швидше), про військові інформації (президент є проти таких інформацій, які давали б в руки ворога цінні відомості) та про мінімальну платню для робітників (президент є радше за здобуттям більше місць праці, як за підвищуванням м і н і м а л ь н о ї платні понад пропоновану межу 90 цт. за годину).

Канадійський прем'єр остерігає проти атомової атаки

Оттава, Канада. — Канадійський прем'єр Луїс Ст. Лоран заявив на зборах провінційних прем'єрів та міністрів, що Канада мусить бути вже в перших годинах вибуху війни приготована до нападу на неї ворога, озброєного атомовими бомбами, і тому ніяк не можна зменшувати видатків на оборонний бюджет країни. Небезпека війни, заявив прем'єр Лоран — тепер така велика, як будь-коли під час попередніх десятьох років. На цій конференції обговорено відношення видатків провінційних урядів до федерального уряду.

ЗБРОЙНЕ ПЕРЕМИР'Я НА ДЕМАРКАЦІЙНІЙ ЛІНІЇ НА КОРЕЇ

Очі світу звернені сьогодні на Формозу, що може стати тереном нової гарячої війни. В той час на Кореї далі триває збройне перемир'я і здовж демаркаційної лінії проходять і безупинно змінюються військові стежі. На фото: комуністична стежа вертається на свої позиції після інспекції кордону.

В АМЕРИЦІ

● **Ніхто не знає,** як довго може залишатися під водою перший у світі атомовий підводний човен „Навтілюс". Але з жартівливого вислову секретаря фльоти Чарлза Томаса можна припускати, що дуже довго. Томас сказав: „Навтілюс" мусить тільки тоді вийти з води, коли прийде час асентерувати нових рекрутів та звільнити з військової служби моряків".

● **Трирічний хлопчик** Дейл Ейндж із Солт Лейк Сіті просив маму, щоб дозволила йому вийти на подвір'я і поїздити автом. Мати відмовила малому „шоферові". За хвильку, почувши дзенькіт, вона вибігла на подвір'я... це її синок розбив автом 150-долярову вітрину в крамниці.

● **Американське летунство** в Англії цього року перевезе через Тихий океан два полки. Один полк вертатиметься в ЗДА з служби в Японії, а другий полетить його змінити.

● **Делеґати фармерської** організації з стейту Вискансін відвідали Білий Дім і залишили для президента Айзенгавера колекцію різних сирів.

● **Військову Академію** в Вест Пойнті, Н. Й., відвідали військові аташе 42-ох держав. Цю візиту влаштувала к о м а н д а американської армії. З Вашинґтону вони прибули літаками.

● **Семирічна донька** віце-президента Ричарда М. Ніксона була на дитячій котильйоновій забаві, яку влаштувала пані Керрол Д. Керис, дружина конґресмена зі стейту Пенсилвенії. Панна Ніксон танцювала з десятирічними партнерами, які в перервах між танцями надували для неї м'ячі.

● **Будинок Об'єднаних Націй** в Ню Йорку від 20 жовтня 1952 року відвідали 1,670,225 осіб. Цей будинок відкрито в жовтні 1952 року.

● **Сенат** прийняв резолюцію, в якій закликає американський нарід до енерґійної боротьби проти умових недуг. Ця резолюція закликає щедро жертвувати на цю ціль під час Крайового Тижня для боротьби проти умових недуг, який починається 1 травня ц. р.

● **В Нюйоркському стейті** робітники, які працюють менше як чотири дні в тижні і заробляють не більше як 36 долярів тижнево, діставатимуть частину компенсації для безробітних. Досі ці робітники не сміли заробити більше як 30 долярів на тиждень.

● **Черчил** вернувся з Сицилії до Англії і розпочав виборчу кампанію в окрузі, з якої він від 1924 року є послом до парляменту.

В СВІТІ

● **Туреччина відкликала** свого амбасадора Ферідуна Еркіна з Вашинґтону. Часописи пояснюють це тим, що турецький уряд уважає, що Ферідун Еркін не визнається в достатній мірі в економічних справах і тому не може дістати в ЗДА потрібних грошей на інвестиції. Його наступником призначено експерта фінансових справ Гайдара Горка.

● **Першого ж дня** після повороту прем'єра Цейльону, Джана Котелявалі, з азійсько-африканської конференції в Бандунґу, у цейльонському парляменті в Коромбо опозиція поставила внесок про вотум недовір'я до нього за його антикомуністичний виступ на згаданій конференції. Котелявала відповів: „Я в останніх днях розмовляв з 28 прем'єрами різних держав і мені нестрашна опозиція 24-ох прокомуністичних послів парляменту". Пишуть, що Котелявала гостро відповів був індійському прим'єрові Неру, коли він докоряв йому, чому він не сказав про свій замір виголосити промову проти совєтського колоніялізму.

● **Яков Малік,** совєтський амбасадор в Лондоні, нездужає — дійсно або „дипломатично". Вже вдруге повідомлено підкомісію Об'єднаних Націй в справах роззброєння, де Малік є делеґатом СССР, що він через недугу не може явитись, внаслідок чого, засідання відкликано.

● **Рудольф Гесс,** заступник Адольфа Гітлера, який „зрадив" „фюрера", вилетівши під час війни до Лондону, щоб намовляти Англію до сепаратного миру, і якого засуджено на досмертне ув'язнення як воєнного злочинця, пробував отруїтись у в'язниці в Шпандав. Він випив трійливий плин, що ним скроплювано дерева проти комах у в'язничному саду. Його впору забрали до шпиталю й врятували.

● **Грецькі амбасадори** в усіх державах, з якими Греція має союз — через НАТО й балканський пакт — дістали від свого уряду доручення поінформувати ці держави про землетрус у місті Волос і просити допомоги для пошкодованого населення. Фінансова ситуація Греції не дозволяє їй допомогти всім потерпілим так, як вони цього потребують.

● **Біля Валенсії** в Еспанії пасажирський автобус, повний подорожніх, їдучи з великою швидкістю гірською дорогою, злетів на закруті у пропасть. 12 осіб згинули, а 24 — важко поранені.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

В ІНТЕРЕСІ КОЖНОГО

У сьогоднішньому числі, разом із звітами головного секретаря і головного касира Українського Народного Союзу, друкуємо ще одну додаткову картку з матеріялами про УНСоюз, або про справи, що безпосередньо зв'язані з цією організацією. В окремій статті голови УНС вияснено також загальні причини і цілі започаткованого сьогодні щомісячного окремого „чистосоюзового" додатку до офіціяльного органу УНСоюзу. З цих вияснень виходить недвозначно, що впроваджуваний додаток є в першу чергу наслідком вимоги широких кіл членства УНСоюзу, як і вимоги обставин. Від себе додамо, що є він також в інтересі кожного з нас, члена і нечлена УНСоюзу, в інтересі всієї нашої спільноти і того, що ми називаємо українською справою.

У кожному суспільстві є ряд „самозрозумілих" справ. У нашій спільноті до таких справ належить Український Народний Союз. З УНСоюзом, як організацією та концепцією, кожний з нас зустрічається день-у-день і в найрізноманітніших формах. Говорячи про церкви чи народні доми, про будь-яку з наших організацій чи про будь-яку з наших багатьох акцій й про поодиноких людей, завжди мусимо в такій чи іншій формі „зачепити" УНСоюз. Бо з ним нерозривно зв'язана вся історія нашої спільноти та все її життя. Тому й належить УНСоюз до тих „самозрозумілих" понять, і тому йому рідко коли приділяється окрему і відповідну увагу.

Взяти б, для конкретного прикладу, саму „Свободу". Вона є органом Українського Народного Союзу, вона є його, можна сказати, душею і віддзеркалює його всенародні ідеї та працю. Вона всіми своїми силами служить нашій громаді і нашому народові, але чи — скажімо — поодинокі організації молоді, які мають у „Свободі" свої окремі сторінки, чи батьки дітей, яким „Свобода" кожного місяця посилає „Веселку", чи інші громадські організації та поодинокі громади, яким „Свобода" віддає максимум уваги і місця, здають собі з того справу, що все це робиться в органі УНСоюзу, часто коштом УНСоюзу, і чи відповідно поступають?

Зібрані на окремому місці матеріяли про УНСоюз матимуть за завдання звертати увагу нашого загалу на те, що є основне в нашому громадському житті та в його розвитку: на Український Народний Союз, як головну базу нашого зорганізованого життя.

Це одна, суспільна сторінка медалі. З другого боку, завданням такої окремої організаційної картки в органі УНС буде вказувати і вияснювати ті індивідуальні користі і привілеї, що їх дає кожному з нас членство в УНСоюзі. Про ці справи дуже часто забувається. Скільки є у нас осіб, *які з патріотизму та громадського обов'язку беруть на 500 чи 1,000 долярів забезпечення в УНСоюзі*, і рівночасно на десятки тисяч долярів забезпечення в приватних асекураційних агенціях. Тим часом, УНСоюз, при всій своїй патріотичній та громадській вартості, пропонує забезпечення до 5,000 долярів на таких самих, а то ще й багато кориснішних умовах, ніж приватні агенції. Ми не є проти того, щоб наші люди забезпечувались в інших організаціях, але вони в першу чергу і в свойому власному та громадському інтересі повинні використати всі ті забезпеченеві можливості, що їх дає їм рідна організація, Український Народний Союз. Виявляти ці індивідуальні користі та насвітлювати і порівнювати їх буде черговим завданням періодичного збирання матеріялів про УНС на окремій картці.

Третя справа — це фахові поради і вказівки організаторам і членам УНС в організаційній праці. УНСоюз тримається тієї самої засади, що, наприклад, державний податковий уряд. Перед закінченням податкового року, федеральний уряд організує окремі штаби кваліфікованих урядовців та окремі урядові станиці, що мають єдине завдання: допомогти платникові податку скористати з усіх полегш і заплатити державі тільки те, що їй належиться, але ні одного цента більше. Це входить в принцип американської системи, що уряд має служити народові, а не навпаки. Такої самої засади придержується і її практикує вибраний членами уряд УНС. Він уважає за свій обов'язок порадити кожному членові, щоб вибрав найбільш відповідну для нього та його можливостей грамоту і щоб якнайкраще використав усі ті привілеї, що їх дає членство в УНСоюзі. Бо це є в інтересі кожного члена, а інтерес кожного члена УНСоюзу є інтересом самого УНСоюзу, як організації, бо в тій цілі вона була створена.

В такому то інтересі кожного приступаємо до періодичної публікації на окремій картці спеціяльних матеріялів УНСоюзу та про УНСоюз.

ТІНІ, ЩО ВЕРТАЮТЬСЯ

85-річчю з дня народження Леніна, що сповнилося 22 квітня ц. р., московська преса присвячує підкреслено велику увагу. Із статтями і спогадами про нього виступила, зокрема, плеяда старих большевиків — недобитків „ленінської ґвардії", що якимсь дивом заціліли в сталінських чистках. У московській „Правді" з 20 квітня ц. р. вміщено також статтю Григорія Петровського п. н. „Під проводом великого вождя".

З ім'ям Григорія Івановича Петровського зв'язана ціла доба в історії підсовєтської України. Це ж він, опасистий, з підстриженою свинуватою бородою і в старомодних окулярах, голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, виступав на всіх урочистостях з балькону українського „парляменту" в столиці УССР Харкові, як „президент" України. Хоч влада Петровського була дуже обмежена, його старанно популяризували і ґльорифікували. Особливо „популярною" була приймальня „всеукраїнського старости" у ВЦВК, куди з'їздилися і сходилися з усіх закутків України родичі і близькі репресованих ГПУ, сподіваючись знайти тут, в „українського уряду", пораду і допомогу. В приймальні ВЦВК, де сидів черговий член „уряду", стареньку матір, батька, сестру заарештованого чи вже засудженого „ворога народу" уважно вислухували, відбирали від них заяви — і на тому справа вичерпувалась. А ще роздавав „всеукраїнський староста" різного роду нагороди і особисто брав участь в оглядинах „новобудов соціялізму". На цьому приблизно коло його обов'язків, як „президента', і обмежувалось.

У звязку з голосною в 1937 році справою маршала Тухачевського, був заарештований син Григорія Петровського — командир московської „Пролетарської дивізії". Ця військова частина, що стаціонувала в Москві, була ніби взірцем для всієї червоної армії, а її командир користувався в Кремлі спеціяльним довір'ям. Тухачевського, як відомо, обвинувачували в організації змови військовиків проти Сталіна. Грандіозна кривава чистка командного складу червоної армії в зв'язку з „змовою Тухачевського" досьогодні повністю не досліджена. Невідомо, чи справді Тухачевський заміряв на владу і старався повалити Сталіна, чи сам Сталін цю „змову" придумав, як то зробив він після убивства в Ленінграді Кірова, щоб розправитися з небажаним елементом.

Як би там не було командира „Пролетарської дивізії" заарештували, а його батька негайно викликали з Харкова до Москви. Відбулася трагічна зустріч Петровського із Сталіним, про яку розповідають так: Простягнувши Петровському акт обвинувачення, Сталін запитав: „На що заслуговує твій син — зрадник партії і народу?" Старий большевик Петровський, мабуть, зрозумів, що відповідь він може дати лише одну. І він дав ту відповідь, якої від нього Сталін хотів. Але диктатор з того не задовольнився — він зажадав від батька, щоб той власноручно поставив свій підпис під вироком смерти сина.

Незабаром після того зник і сам „всеукраїнський староста". Казали, нібито був він засланий на Далеку Північ. Але по якомусь часі бачили його в Москві, де, непомітний і постарілий, працював він у Музеї Революції.

Тепер, після смерти диктатора, тіні вертаються назад. І разом з іншими повернувся бувший „всеукраїнський староста" Григорій Петровський і виступив у „Правді". з спогадами. 77-літній старець розповідає про своє знайомство з Леніним у 1912 році, коли був він депутатом в IV Державній Думі в Петербурзі „від катеринославських робітників". Між большевиками і меншовиками точилася тоді завзята боротьба. Депутати - большевики рішили виїхати до Леніна в Краків, щоб порадитися з ним у найважливіших політичних справах. „Ми були прості робітники, — пише Петровський, — а Ленін — великий діяч світового революційного руху".

Другий раз зустрівся Петровський з Леніним в 1913 році у селі Пороніно, де відбулася нарада членів ЦК партії. На цій нараді обговорювано, зокрема, національне питання в тодішній Росії. Доповідь робив Ленін. „За його пропозицією, — пише Петровський, — нарада ухвалила, щоб я, як депутат України (!), виступив у Думі в національному питанні. Як твердить Петровський, підготовити для нього промову на цю тему взявся сам Ленін і просив для цього зібрати якнайбільше матеріялів з різних губерній. Далі Петровський пише :

„Після мого повороту до Петербургу в „Правді" оголосили, що в найближчому часі депутат Державної Думи Петровський виступить в Думі з промовою в національному питанні. При цьому було зроблено натяк, що я цікавлюся матеріялами з місць. Незабаром до фракції почали приходити соціял-демократи українці, білоруси, поляки, латиші і інші з цінними матеріялами. Я пересилав їх Ленінові".

Петровський пригадує про враження, яке справила написана Леніним, а ним виголошена в Думі промова: „Виступ большевицького депутата в національному питанні вчинив переполох. В ньому зазначалося, що така культурна нація, як українська, гнобиться царським урядом. На Україні в той час було заборонено відзначати в українській мові ювілей улюбленого поета Шевченка. Коли ховали видатного письменника Коцюбинського, царські власті не дозволили зробити напису на стрічках вінців по-українськи ... Закінчуючи свій виступ, я сказав ,що настане час, коли в Росії буде народний уряд, який знищить потворний режим гноблення націй і дасть свободу на самовизначення ...".

З нагоди роковин смерти Леніна бувший „всеукраїнський староста" написав спогади про наради з Леніним у національному питанні. Це неспроста! У „Правді" точно розважують, перше якбудь-що надрукувати. І певно, що тему для своїх спогадів Петровський придумав не сам, а в цьому йому допомогли.

Новий кремлівський „хазяїн" спеціяльну увагу звертає на Україну. В його плянах вона займає центральне місце. Декому з наївних американських журналістів вигладає навіть так, що Хрущов має особливий сантимент до України та її народу. В цій думці намагаються скріпити їх біломосковські журналісти, натякаючи навіть на українське походження теперішнього диктатора.

Але жадних сантиментів до України та її народу Хрущов ніколи не мав і не має. Хіба сантимент ката до своєї жертви, від якої не може відступитись. А подиктованою Петровському темою спогадів кремлівські володарі намагаються переконати український нарід, що: 1) лише комуністична партія, а зокрема Ленін, завжди дбали про інтереси України та боронили їх ще за царату; 2) що Україна не була окупована большевиками, а сама визначила себе як совєтська республіка і 3) що під большевицьким режимом Україна має те, чого прагнули „депутати українського народу". І щоб усе це потвердити, згадується ще й про співпрацю з українськими соціял - демократами, які допомагали большевикам „цінними матеріялами".

Репресованого „всеукраїнського старосту", сина якого Сталін розстріляв, витягнули з „архіву революції", аби переконував український народ, що він таки досягнув в УССР свого щастя.

Святкування „возз'єднання, започатковане датою 300-річчя Переяслава — триває...

В. С-ко

ЗАГРОЗА ДЛЯ ЕМІҐРАНТІВ В АВСТРІЇ

Ще далеко до проєктованої конференції чотирьох і до підписання мирового договору з Австрією, а вже помітне глибоке заворушення і занепокоєння між еміґрантами та т. зв. фольксдойчами, які живуть в Австрії. Це оправдується проєктом совєтсько-австрійського договору ,а зокрема, його артикулом 16-им. Цей артикул (розділ V) трактує про „переміщених осіб" і про нього говорено вже не раз на різних конференціях великодержав, але до сьогодні не осягнено ніякого порозуміння.

Австрія зобов'язується, після підписання договору, перевести в означеному часі „добровільну" репатріяцію всіх ДП, власне дати можливість репатріяційним комісіям заінтересованих держав намовляти без ніяких перешкод до репатріяції, входячи в особистий контакт із згаданими особами.

Рівночасно австрійський уряд зобов'язується заборонити кожну протипропаґанду і розв'язати всі організації, які аґітують проти репатріяції. В практиці це привело б до розв'язання різних еміґрантських організацій та інших подібних установ. Совєти стоять на становищі, що навіть зневтралізована Австрія не може бути невтральною без ліквідації „ревізіоністичних", „воєнноаставлених" і т. п. „неблаґонадьожних" елементів. Тому Совєти будуть твердо обстоювати додержання 16-го артикулу.

Беручи до уваги совєтську практику з-перед 10 років, можна собі уявити, як виглядатиме „діяльність" репатріяційних комісій, „нав'язування особистих зв'язків з репатріянтами" і т. п. Комуністична пропаґанда діє вже від якогось часу в різних країнах Европи, намовляючи та заманюючи еміґрантів до повороту на „родіну". (В Німеччині деякі ДП дістають газетку „Репатріянт", друковану на „общепонятном язике", в якій на всі лади захвалюється московський „рай"). В Австрії кружляють чутки про те, що вже підготовлено списки майбутніх репатріянтів і що австрійський уряд не зможе охоронити від репатріяції навіть тих осіб, які набули австрійське громадянство.

В колах австрійських еміґрантів та інших утікачів з-поза залізної заслони вказують на факти, які свідчать, що Австрія точно придержується постанов про видачу втікачів в руки представників комуністичних держав. Відноситься це головно до Мадярщини та Юґославії. І так, 14 квітня ц. р. юґославська аґенція „Танюґ" подала таку вістку: „Італійська влада видала вчора юґославських утікачів, які перейшли нелеґально кордон. Одну групу з 16-ти юґославів, передано біля місцевости Сезана. Італія видала дотепер 249 утікачів. Австрійська влада також видає юґославських утікачів, які перейшли нелеґально кордон. Дотепер Австрія видала понад 60 утікачів.

Видавання втікачів грубо порушує признане міжнародною конвенцією право азилю. А тим часом Австрія і Італія в'яжуться таємними договорами з комуністичними державами, нехтуючи засадничі поняття про права людини. Тому побоювання серед еміґрантів Австрії оправдані і вимагають пильної уваги міжнародних чинників вільного світу. Такий факт, який мав недавно місце в австрійському місті Нікельсдорф, де совєтська поліція забрала насильно з лікарні кількох мадярських утікачів, важко поранених під час переходу кордону і видала їх Мадярщині, без протесту австрійського уряду, викликав загальне обурення. На австрійсько - юґославському кордоні сторожа стріляє і вбиває втікачів, а австрійські жандарми передають зловлених тітовським посіпакам.

Американський Комітет боротьби проти схоплювання людей Совєтами і Міжнародна Ліґа прав людини протестували вже перед ОН проти схоплювання людей большевиками в Австрії і Західній Німеччині, вимагаючи передати ці випадки Комісії прав людини при ОН. Було б на часі, щоб згадана комісія зайнялася положенням, яке може витворитися для еміґрантів після підписання мирового договору з Австрією.

Нестор

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові!

СЕРЕД НАШИХ ЗАКАРПАТСЬКИХ БРАТІВ

Процеси і ферменти, що тепер відбуваються в лоні наших закарпатських братів, які звуть себе ще „карпаторусскими" або просто „русскими", варті трохи більшої уваги, ніж та, що її присвячує їм наша преса і громадянство. Автор цих рядків мав нещодавно нагоду зустрінутись з деякими з тих карпаторусів та зокрема ближче познайомитись з їх виданнями, і вважає, що там є багато такого, що варте уваги українського читача.

Як відомо, в ЗДА існують досить численні братські організації, закладені нашими закарпатцями; вони видають і свою пресу, назагал на невисокому рівні, писану або закарпатською говіркою української мови, або попсованою російською мовою. Наприклад, у Филаделфії появляється газета „Правда", з явно проросійськими тенденціями. Дуже характеристичний був там надрукований недавно один „вірш" про атомові бомби: атомові бомби знищать увесь світ, усіх людей — але десь далеко на півночі оціліє кілька русских і вони збудують новий світ і нову велику православну Росію... Мабуть та газета гірко розчарується, коли їй пригадати, що по Колимах тепер мало русских, зате швидше спасуться там від атомової бомби зненавиджені тій газеті українці, які напевно Росії будувати не будуть. Інша газета, „Карпатська Русь" появляється в Йонкерсі, Н. Й., це орган наших закарпатських лемків, писаний язичієм. Єдине цікаве в тій газеті це родинні листи переселених на Зах. Україну лемків, які хвалять свій новий побут, бо „мають тепер стільки пшениці, скільки дома мали вівса". Ті газети — явно протиукраїнські і залюбки передруковують статті відомого „федераліста" А. Дікого.

Дуже добре поняття про настрої серед наших закарпатців „русскої" орієнтації може дати „Церковний альманах' на рік 1955, „публікований щорічно для східних католиків в ЗДА". Хоч альманах і називає себе „католицьким", він обороняє російське православ'я. Видавці цього альманаху не зазначені, але з оголошень видно, що він виданий у Перт Амбой, Н. Дж. Політично, цей альманах, зрештою досить добре зредаґований, заступає ті тенденції, що їх виразником у ЗДА є. п. Алексій Геровський. В 1938 р., коли почала розпадатися Чехословаччина, п. Геровський, разом з Ів. Поппом і о. Йоаком Янчишиним поїхали до Праги і там договорилися з чехами в справі організації відомого карпаторусского уряду, очолюваного славнозвісним Андрієм Бродієм, кол. головою „Автономного Карпаторусского Земледільческого Союза". З факту, що справжні русскі, прийшовши на Закарпаття, того Бродія зліквідували, автори альманаху ніякого певного висновку не витягають. Вони тільки нарікають на те, що, коли совєти зайняли Галичину і русска границя стала в Карпатах, тисячі легковірних руснаків тікало через гори „до Росії", „думаючи, що там знайдуть братську любов і що вернуться назад з русским військом". Та мало хто з них вернувся, бо замість „русских братів" стрінули їх „опришки грузина Сталіна". Редактори альманаху потішають себе тим, що, якщо молоді руснаки не знали, що таке Совєтський Союз, то не диво, „бо дурнем показався і пан Бенеш, великий президент Чехословацької республіки, гордість чехів, ученик Масарика".

Найбільше болить видавців того альманаху факт, що тепер усіх закарпатців перехрестили на українців, а русску інтеліґенцію винищили: „нищиться русске ім'я, нищиться Русь в Карпатах".

Дуже характеристична є стаття п. н. „Конец Карпатской Русі?". Там читаємо: „Нашой Карпатськой Русі грозит конец. Народ там, може, останется, но он уже не будет русским. Там уже не будет Русі, там будет Україна. Нашу Русь в Карпатах старалися знищити Австрія, мадяри, Рим і німці. Но то нікому із них не удалося. Наш народ остался русским. Но то, что не удалося ні Австрії, ні мадярам, ні Римові, то может удатися большевикам, котори рішили знищити Русь в Карпатах і насадити там украінство". Щоб проти цього боронитися, редактори альманаху радять зорганізувати Карпаторусский Комітет або союз, на понад-церковній базі, і цей комітет повинен зв'язатися з американським урядом та представити йому карпаторусске питання в правдивому світлі, а перед совєтським урядом заявити протест проти українізації.

Беручи до уваги, що „після грузина Сталіна совєтську владу обняв Маленков", альманах пише: „Тепер уже во главі совітського правительства стоїт не грузін Джуґашвілі-Сталін, но русский, Маленков. Може йому здасться дивним і несправедливим, аби русским людям в Сов. Союзі забороняти називатися русскими. Може Маленков подумає про те? Може Маленков прикаже, щоб в Карп. Русі нашим людям дозволили називатися так, як ми називаємося тисячу літ, то єсть русским народом. Сталіну було потрібно відірвати нас від русского народу, бо Сталіна і його не-русских товаришів армян, поляків і татар кололо в очі величеє русского народу, його треба було розбити. Но Маленков, як русский, може посмотрити на те діло інакше. Треба заявити протест. Треба спробувати".

Як бачимо, редактори альманаху пішли б на переговори і співпрацю з Маленковим (а тепер Хрущовим), щоб тільки вони погодилися завернути такі історичні факти, як те, що закарпатці в 1939 році у вільних виборах самі заявили більш як 90 процентами, що вони — українці, і за своє українство не тільки голосували, але й билися.

Цікава і пікантна своїм змістом стаття „Чому наші братскії орґанізації упадают". Читаємо там: „Наші братскії орґанізації упадают. Упадают они постоянно уже 20 літ. Что року у них менше членов. Упадают всі карпаторусскії орґанізації, і православні і униятскії. За послідних 20 літ они утратили больше половини своїх чле-

(Закінчення на ст. 7)

Михайло Островерха

НА КРУТОМУ ЗВОРОТІ

З пожовклих сторінок

1939—1940

14

ДРУГА ЧАСТИНА

Нашестя Москви на західні землі України

Зійшло сонце.

Такий блідастий світ від нього став, що душу огорнув іще більший смуток.

З вулиці Голуховського я звернув ліворуч на вул. Монюшки. Ще до хати моїх приятелів не дійшов я, як із вікна їх хати тихо і безслідно замахала рука доброї, привітної, працьовитої і гостинної пані. Помах людської руки, вияв серця у такий понурий, московський час приносили полегшу для душі і серця. Дійшовши до дверей кам'яниці, у якій ця незвичайно гарна й чесна родина жила, побачив я їх сина, що відімкнув браму і стояв на порозі несміливо - усміхнений, оглядаючи мене.

Привітались. У хаті вже, чи ще, ніхто не спав, бо й спати було важко: в повітрі висів важкий подих азійського сходу. Привівши себе до ладу, я сів і разом із господарями поснідав. Розмова велась про події, що проминули, про події, що наближалися. Нікуди я з хати, цей 18 вересня, не виходив.

Прийшла ніч — ми майже не спали, а наслухували. Всяке, всюди і завсіди, інтерреґнум для спокійних міщанців є небезпечне. А вже з вечора, 18 вересня, почалась у місті безладна стрілянина, яка безперервно тривала всю ніч.

День 19 вересня 1939 року я далі у Станиславові в моїх приятелів. Ранок був осінньо-мрячний. Опаленим промінням пробивалось сонце з-поза туманів. Тут-там ще падають стріли; стріляє до себе міліція українська, польська і большевицька. Є убиті й ранені. На маґістраті має червоний прапор, а на мурах міста пишається приязний заклик до населення, який звіщає прихід большевиків. Цей заклик підписав якийсь Котлярчик. Один із наших молодих лізе на ратуш і зриває червоний прапор: за це міліціонер неукраїнського походження застрілив його.

В кожному клаптику неба, сонця, повітря, як вигар, ваготить і гнете мара.

Коло години 9.30 ранку большевицька стежа всередині міста.

Мої нерви вже в такому напруженні, що я стаю зовсім спокійний. Заходжу до о. Ів. Горняткевича, з яким я дуже приязно жив, але не застаю його в хаті. У нього на ґанку невеличка ікона Пресвятої Богородиці. Здіймаю до Неї очі: Керуй моїми стопами, як досі керувала!..

Щоб зовсім нерви відпружити — йду в місто. На вул. Собєського великий рух. Біля нової пошти в подвір'ю зібрались польські поштовики; стоять вони й на брамі. З вул. Сапіжинської наближається відділ червоноармійців із легким кулеметом. Один із них ставить кулемета навпроти поштової брами на хіднику й лягає біля нього, а старшина з декількома „бойцами" підходить до брами і кричить:

— Брасай ружйо!

Розуміється, ніхто зброї не кидав, бо не мав, а все це заносило звичайною фарсою. Пошта — здалась!

Іду далі в місто. Юрба зростає, переважно поляки й жиди, бо ж це населення по містах Галичини було в перевазі; Їдуть авта, танки й моторизовані гармати. Їх ця юрба зупиняє; кидаються обіймати червоноармійців, кидають на них квітами, виголошують привіти — по-польськи, по-московськи й по-жидівськи. Відповідають „ромбовані" політруки по-українськи: червона армія прийшла визволити трудящий люд Західньої України! — Юрба підносить затиснені кулаки, дехто лізе на авта, на танки, на гармати, всі з червоними прапорами, а на них шабльонові написи, переважно в польській і жидівській мовах, і їдуть через місто шляхом, що на Галич, бо московська армія туди посувалась.

Здибаю Я. Дуду і Заславського. Питаю за новинами. Питаюсь — коли й куди втікають?

— О, ми мусимо бути готові! І ти не втікай. Накази ось-ось надійдуть! — з запалом відповідає Заславський.

З серцем, мов із каменем, ходжу головними вулицями Станиславова. Уважно приглядаюсь військовим частинам, що пересуваються: усе на автах, усе змоторизоване, коні й ті на автах по чотири. Важко сопучи, трактори тягнуть важкі гармати. Зауважую велику неповоротність, незручність на випадок, —під час фронтових операцій, — пересування такої гармати з місця на місце, на непевному, мокрому ґрунті. Самі вояки — худі, деяким просто позападались лиця, а деяким, наче сірим мохом поросло лице; неголені, втомлені; кожен четвертий-п'ятий, хоч молоді, похилені, як старики; очі без життя, а в них, наче закована, залякана думка скривається; на обличчях сіра, неприступна мовчанка, що знає страх. Вичувається, що в армії діє не дисципліна, а терор. Сюди й туди, дуже діловито, якось по-яничарськи, швидко вештаються комісари, політруки, пики з рисами холодної кровожадности. Ці війська безупинно сунуть на захід.

Три дні приглядавсь я цій червоній армії і прийшов до висновку: це та ніколи незмінна Азія, за яку Москва зовсім природньо — горда; залякана, стероризована Азія, яка напевно й за Івана IV така ж була, тільки тепер ця дич... змоторизована. І суне на решту наших земель, на Захід лише на те, щоб Европу сплюндрувати з усіх її вартостей, цінностей і, непоправними та ще й розбитими азіятами, вернутись на свій Схід.

Українці м. Станиславова з-приводу большевицького нашестя вдають зрівноважених, холоднокровних. Але в усіх на обличчях малюється ляк і розгублення. Привітати большевиків при їх вступленні до міста і то їм не вдалося, — себто тим, хто „повинен" був привітати! — бо не допустили й випхали їх ті, що хотіли бути близесенько „визволителів", ті, що, мов комашня, впихались на авта, на гармати, на танки. Населення, що творило більшість по наших містах, безлично тріюмфувало: все, що сталось ,ціле це „визволення" — лише для них і задля них.

В іншому місці, на вул. 3-го Мая, снуючись нога за ногою, почув я такий фраґмент розмови:

— Цо ти мувіш? Бендов учиць в школах обцих єнзикуф теж?..

— Ну, певнє! Росийскі, францускі, анґельскі, польскі.

— А українські бендзє викладови?..

— Чись ти зварйовала? Цось такеґо плєцеш!..

На всіх домах повівають вузенькі смуги червоних прапорів: друга половина, віддерта біла, з польських прапорів.

День 20 вересня був визначний тим, що Данціґ вітав у себе Гітлера, який із цієї нагоди виголосив, як звичайно в нього, шорстку промову. Між іншим говорив, що головна виновниця цієї війни, це Англія; висміяв усіх міністрів Англії — Ідена, Купера, Саймона, назвав безхарактерними й дурними. Щодо війни з Польщею, то він не сподівався, що йому піде так легко; перед ним лежать часописи, з яких він вичитав, що польське командування розмірковувало плян, де б то краще розбити німецькі війська — над Одрою чи над Ельбою; що один маршал хотів марширувати на Берлін; що польський вояк був знаменитий, підстаршинський склад дуже добрий і робив, що лише міг під час боїв, щоб устоятись; старшини неінтеліґентні, начальна команда нижче всякої критики „унд орґанізаціон вар польніше!" — Було ясно, що вся ця промова щодо польської армії була насичена моментами тактичними.

Дмитро Галичин

НАЗУСТРІЧ ПОБАЖАННЯМ І ПОТРЕБАМ

Український Народний Союз, не тільки завдяки своєму 60 літньому існуванню та набутому впродовж тих років досвідові, але ще більше завдяки своїм ідеям, своїй праці та своїм успіхам, є сьогодні такою народно-громадською установою, на розвитку та невпинному рості якої повинно якнайбільше залежати не тільки кожному із десяток тисяч його свідомих членів, але і всій українській спільноті.

Минула конвенція, що була одною з найбільш успішних в історії нашої організації, з признанням відмітила виїмковий ріст і розвиток УНСоюзу впродовж останніх років. Але рівночасно стверджено, що цей розмах, якого набрав УНСоюз в останніх роках завдяки приїздові великої маси нової іміграції, починає помітно зменшуватись, дарма, що існують ще направду великі можливості дальшого росту. Треба тільки ті можливості використати.

На конвенції, як і майже на всіх організаційних зборах, завжди можна почути докір, мовляв, ріст Союзу був би значно кращий, якщо б „Свобода", орган УНСоюзу, віддавала більше уваги справам організації. Це не цілком вірне. В „Свободі" пишеться багато про УНСоюз і „Свобода" вже сама по собі, не тільки як найстарший і найбільший сьогодні український пресовий орган у вільному світі, але й як ідейний виразник УНСоюзу має для нього рішальне теж організаційне значення. Проте, цей „чисто Союзовий" матеріял, про який часто говориться і мається на думці на Союзових зборах, губиться серед безлічі іншого друкованого матеріялу. Це виробляє враження, що про Союз „не пишеться" або пишеться „замало". Крім того, були часом і нарікання з боку Союзовців, що, мовляв, ми вже знаємо про Союз усе, що нам треба знати і тому подавайте в „Свободі" менше таких чисто організаційних дописів.

Отже, йдучи на зустріч одним і другим побажанням, як і нашим організаційним потребам, ми приступаємо до періодичного видавання при „Свободі", що є органом УНСоюзу, ще окремої картки, в якій поміщуватиметься виключно Союзовий матеріял. Картка ця появлятиметься кожного місяця, рівночасно з рекордовим і фінансовим звітами. Видавання такої окремої картки матиме ще й ту добру сторінку, що її, разом з щомісячними звітами, можна буде легше відкладати та переховувати для перегляду та для вжитку в організаційних справах. На двох сторінках цього нового чисто союзового видання поміщуватимемо вперше чергу актуальні інформації із Союзового життя та Союзових справ, подаватимемо коментарі і насвітлення тих справ, вказуватимемо тенденції розвитку, коротко: виявляти всі ті „світла і тіні", з якими ми кожночасно зустрічаємось у нашому організаційному житті та даватимемо поради і вияснення як ті світла скріплювати, а тіні зменшувати.

Крім того, відповідну увагу віддамо теж історії та минулому УНСоюзу. Багато з тих матеріялів зібрано вже в окремих виданнях, але вони або не дійшли до всіх читачів, або забулись уже. Пригадка та кращий зв'язок з минулим повинні викреслити і серед нас більше того піонерського духа, з якого УНСоюз повстав та завдяки якому розвинувся в таку могутню організацію, якою він є сьогодні.

Картка, яку маєте перед собою, це тільки початок, це тільки „перша спроба", в якій використані наявні вже матеріяли. Тільки весь широкий загал членства УНСоюзу та зокрема урядовці поодиноких відділів, можуть допомогти перетворити цю картку в таку інтересну, якою є і сам Союз. Тому гаряче рекомендуємо нашим членам реєструвати на місцях та надсилати вістки і дописи про кожний прояв Союзового життя, говорити одверто про всі його добрі сторінки і про його недомагання, вшановувати заслужених Союзових діячів, ділитись з іншими своїм досвідом та своїми спостереженнями і своїми порадами.

Очевидно, що цією окремою карткою не вичерпуватиметься всіх інформацій та коментарів про Союз. Їх і дальше друкуватиметься будь-коли на сторінках щоденника, в міру того, як вони будуть приходити. Ця картка буде ще тільки окремим і „чисто Союзовим" додатком до того, що друкуватиметься в щоденнику, при нагоді щомісячних звітів Головного Уряду. Вона повинна дати Редакції „Свободи" більшу свободу в доборі та поміщуванні матеріялів, даючи рівночасно відділовим урядовцям і Союзовим організаторам відповідний матеріял та відповідні аргументи в їх організаційній праці, а нашій спільноті дасть вона зібраний на одному місці загальний образ нашої організації та її вартости в нашому загальному житті. Усе це повинно надати нового розмаху нашій організаційній праці та причинитися до дальшого росту і розвитку нашої організації. Усе це буде в найкращому інтересі не тільки самого Українського Народного Союзу, не тільки в інтересі нашої американської Батьківщини, але також в інтересі всієї нашої американсько-української спільноти та всього українського народу.

НА ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ ПОЛІ

Сьогодні проголошено місячні звіти головного секретаря і головного касира УНСоюзу за місяць березень ц. р. З досвіду знаємо, що загал членства УНСоюзу не виявляє надто великої уваги до тих звітів, уважаючи їх радше за рутину та вимогу закону. А все ж таки ці звіти є найкращим дзеркалом і свідоцтвом кожночасного стану і розвитку нашої організації і вони говорять дуже голосною мовою, якщо тільки хто має досить доброї волі тому голосові прислухатись та доложить мінімальне зусилля, щоб ту мову зрозуміти.

Візьмімо, для прикладу, організаційний звіт головного секретаря. Перше, що читаємо, це імена новоприйнятих членів. Є їх усіх, в дорослому і молодечому департаментах, 270. Значить, упродовж місяця березня з приблизно 500 відділів УНС ледве половина придбала, беручи пересічно, по одному членові. Чи не є це голосна мова! А де ж інші відділи і їхні урядовці? В додатку, не кожний відділ придбав по тому одному членові, бо із звіту виходить, що тільки 130 відділів було в березні організаційно активних і придбали бодай по одному, а деякі по більше членів. Що ж робили 370 тих відділів, що не придбали ані одного члена. У звіті теж названо, які відділи працювали, а які дрімали.

На тих 270 новозорганізованих членів — із звіту виходить — припадає 40 таких членів, що їх УНС направду втратив, бо вони померли (35 в дорослому і 5 в молодечому департаментах). Натомість не втратою, але розтратою — із шкодою для організації і для них самих — є тих 187 членів (111 в дорослому і 76 в молодечому департ.), що їх суспендовано. Ці суспенди є найбільшою втратою і найбільшою загрозою для організації, тим більшою, що їх могло б цілком або майже не бути, якщо б ми всі, свідомі члени УНС, а в першу чергу відділові урядовці виявляли більше зрозуміння до своїх обов'язків та своїх повинностей. Такою самою розтратою членів, з виразною шкодою для них самих і для організації, є відхід із зворотом у готівці. В місяці березні таких випадків було 56 в дорослому і 14 в молодечому департаментах, себто разом 70 осіб. Отже, з 270 новозорганізованих треба віддати 257 на безпотрібно втрачених і лишиться заледви 15 членів „чистого прибутку". У цьому відношенні наша організаційна праця виглядає так, що з одного кінця вриваємо, а з другого надточуємо. Правда, наш кінцевий організаційний балянс у загальних підсумках виглядає дещо краще, бо загальний приріст членів в місяці березні, у порівнянні з попереднім місяцем, виносив 48 членів в користь організації, але цей балянс міг би бути кращий, якби ми доклали більше зусиль і більше дбайливости в двох напрямках: організування нових членів та вдержання в організації вже зорганізованих. У тих двох напрямках повинні йти всі наші організаційні зусилля.

Будинок Головної Канцелярії УНСоюзу та В-ва „Свобода" в Джерзі Сіті, Н. Дж.

МІЛЬЙОНОВИМИ КРОКАМИ ВПЕРЕД

Мільйоновими кроками вперед — це фраза, що її вжив головний касир УНС в своєму конвенційному звіті. Його щомісячні звіти надають цій фразі змісту і життя. Бо так, як сумно робиться на душі, читаючи звіт про великі суспенди і відхід членів з вибраною готівкою та взагалі „Черепашиний хід" в теперішньому організаційному рості УНСоюзу, так незрівняно кращий образ дає касовий звіт. Для кращого підкреслення порівняймо кінцеву цифру майна УНСоюзу з кінцем минулого року та подану в теперішньому звіті кінцеву цифру того ж майна з кінцем березня цього року, отже точно за чверть року. Виходить: майно УНС з кінцем грудня 1954 виносило 16,410,018.49 доляра, а з кінцем березня ц. р. виносить воно 16,898,113.-32 доляра. Значить, за останнє чвертьріччя майно УНСоюзу збільшилося на точно 488,094.83 дол., отже на майже пів мільйона за чверть року! Правда, в початкових місяцях впливає до головної каси УНС більше гроша з вкладок (деякі члени платять на рік чи пів року згори), але це не зменшує того загального розвитку, що висловлений фразою: „мільйоновими кроками вперед".

З дальших інформацій виходить, що 90% майна УНС інвестовано та що ці інвестиції є першоклясні і приносять передбачений прибуток. Чи ж не повинно це бути заохотою та переконливим арґументом в організації нових членів? Добра господарка майном та постійний зріст того майна дають кожному членові ґарантію, що організація завжди готова виконати всі свої зобов'язання відносно членства та завжди задовольнити всі їхні привілеї, які дає їм статут. Для прикладу, вже тепер приготовляється виплата членських дивіденд на загальну суму 120,000 долярів. Це той чистий прибуток, що його дістануть члени УНС з доброї господарки їхнім майном. Але жадною сумою не можна означити тих великих моральних користей, що їх членство приносить через УНСоюз українській спільноті в цій країні та українській визвольній справі в світі.

о. ГРИГОРІЙ ГРУШКА,
основник і перший редактор „Свободи", що дала почин до заснування Українського Народного Союзу 61 рік тому.

МИ, ЧЛЕНИ У.Н.СОЮЗУ...

Постійна кампанія за приєднування нових членів до Українського Народного Союзу могла б в декого виробити мильне враження, що тут йдеться про звичайний собі „бизнес". Звичайно, в цьому є теж і „бизнес", але цілком інший від того, що його ведуть приватні обезпеченеві підприємства. Бо тоді, як в приватних компаніях власниками підприємств є особи, чи їх обмежений гурт, то в такому братському обезпеченевому товаристві як Український Народний Союз, весь „бизнес" є виключно власністю широкого загалу його членства в межах існуючих законів. Тут усім майном і цілою господаркою в організації розпоряджаються виключно самі члени через своїх вибраних представників. Воля громади, висловлена звичайним, демократичним порядком, тут рішає у всьому. Тим самим „бизнес" в приєднуванні нових членів до Союзу є виключно по боці самих же членів, як тих, що приєднують, так і тих, що їх приєднують. Кампанія за новими членами є спільним інтересом всіх членів і цілої громади, як і її спільним добром є сам Батько-Союз.

Проте, не на „бизнес" хочемо ми звернути тут увагу, хоча й він є одним з найбільш переконливих арґументів за членством в Союзі. Цим разом хочеться підкреслити це велике громадське значення, що випливає з членства в УНСоюзі, що його дає горде право називати себе: „Я, член Українського Народного Союзу..."

Вартість цього поняття „Ми, члени УНСоюзу..." є така багатомовна, що вона без сумніву дає право пишатися цим. Хто б не зарекомендувався цією гордою назвою, ви зразу знаєте, з ким маєте до діла. Якщо це „Я, член УНСоюзу" ви почуєте від старого іміґранта, то ви відразу знаєте, що маєте до діла з людиною свідомою і активною. Ви знаєте, що він за всі 40, 30 чи скільки там років свого побуту на цій вільній землі не блукав манівцями самопас, але в зорганізованих, карних рядах УНСоюзу прямував до великої мети. Ви відразу знаєте, що ця людина здобувала в цій вільній країні увагу до свого Старого Краю та що про нього вона ані на хвилину не забувала і всіми своїми силами, зорганізовано, йому допомагала. Ви знатимете, що не один важко запрацьований долар цієї людини пішов на Просвіту, Рідну Школу, допомогу Інвалідам, Політичним В'язням, чи на інші народні цілі в Старому Краю, і ви теж знатимете, що ця людина вклала не одну свою цеглину в розбудову нашого громадського життя на цій американській землі. Бо все це нерозривно зв'язане з цим гордим поняттям: „Я, член Українського Народного Союзу".

Не менш багатомовне значення має ця фраза, як її почуєте від члена народженої вже в Америці молодої американсько-української ґенерації. Бо ви тоді знаєте, що батьки цієї молодої людини належно подбали про її виховання, що вони вщепили своїй народженій на цій вільній землі дитині глибоке співчуття до поневоленого українського народу та бажання допомогти йому в його нерівній боротьбі за визволення. Ви тоді знаєте, що ця молода людина бажає гідно зберегти спадщину своїх батьків на цій землі та дальше її розвивати і скріплювати. „Я, член Українського Народного Союзу..." кваліфікує цю людину як справді свідомого члена великої американсько-української сім'ї.

Ще більше думок виринає, як це „Я, член Українського Народного Союзу..." почується від нового іміґранта. Вам насамперед імпонує його бажання включитися в американсько-українську громаду та в її творчий процес. Ви тоді знаєте, що ця людина не ставиться легковажно до всіх тих українських надбань, що їх здобуто на цій землі важкою працею і трудом протягом багатьох десятиріч. Ви знаєте, що ви маєте перед собою справді свідому і повновартісну „свіжу кров", якій не імпонують пусті фрази і декламації, але важка і жертвенна праця для себе самого, для своєї громади та для свого народу, що її символізує УНСоюз. Ніякий привезений з Европи титул, жадні відклики на колишні заслуги, ніякі твердження чи привезені повновласті не здобудуть новому іміґрантові серед американсько-українського загалу такої уваги і не дадуть йому такої рекомендації, як право могти заявити: „Я, член Українського Народного Союзу..."

В цьому то й криється чи не головна таємниця успіхів Батька-Союзу, в цій його здобутій важкою працею і жертвенністю моральній силі і вартості, що дає нам право високо підносити голову і з гордістю заявляти: „Ми, члени Українського Народного Союзу...!"

23-го ТРАВНЯ ПОЧНУТЬСЯ РІЧНІ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У.Н.СОЮЗУ

Дня 23-го травня почнуться звичайні річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу. Наради ці, перші після 23-ої конвенції, відбудуться цим разом в приміщеннях „Союзівки", вакаційної оселі УНСоюзу біля містечка Кергонксон, і триватимуть, відповідно до потреби, впродовж тижня. Передсезоновий спокій на „Союзівці" ідеально надається на такі наради, на перевірку цілорічної праці, стану і потреб та на винесення відповідних рішень у справах такої великої і важливої організації, як Український Народний Союз. Ці річні наради будуть попереджені перевіркою майна та організаційного стану УНС, яку переведе Головна Контрольна Комісія в тижні перед річними нарадами в приміщеннях Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сіті.

ЧЛЕНСТВО В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ — ЦЕ ВАШ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОБОВ'ЯЗОК І ОСОБИСТИЙ ІНТЕРЕС! ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У.Н.СОЮЗУ!

Д-р Лука Мишуга

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

ВСТУП

Дня 15 вересня 1893 р. появилося на американській землі, в місті Джерзі Сити, Ню Джерзі, перше число українського часопису „Свобода". Вже в перших його числах видвигнено потребу негайного заложення української народної організації, яка перебрала б провід у нашому народному житті, а заразом давала б українським іміґрантам в Америці можливість забезпечити себе і свою родину від нещасливого випадку чи смерти. Таким чином постав дня 22 лютого 1894 р. теперішній Український Народний Союз.

Ці дві народні інституції — „Свобода" й У.Н.Союз — були понад сорок років головними подвижниками українського народного життя в Америці. І тому саме їхню історію можна сміливо вважати за історію української іміґрації в Америці. Вони спільно американську Україну будували, спільно з нею терпіли й раділи і були її речниками та представниками. Бо злучилися разом тільки за ради великої, спільної цілі: служби ідеалам своєї нації.

В наступних рядках цієї праці будемо старатися хоч частинно з'ясувати, як переводжено в життя ті ідеали, що їх покладено в основи цих обидвох інституцій. Перед нами минатимуть роки за роками. Переходитимуть різні громадські діячі. Будуть ламатись інколи характери передових одиниць. Будуть намагання заломити основні засади. І будуть сунути важкі хмари, щоб закрити чи задушити ті установи за їхню вірну службу ідеї. Буде й таке, що викаже, що цієї ідеї не хотіла часами розуміти власна суспільність, що засад, на яких побудовані ці дві установи, не розумів чи не старався зрозуміти навіть той Рідний Край, якому вони завжди так вірно служили і якому далі служать. Та проте кінець-кінцем усе це виявить хіба тільки те, що підкреслив наш американсько-український поет (М. Костишин) у своєму вірші, написаному з нагоди 40-літнього ювілею У.Н.Союзу, в якому він пише, що Союз:

Всякі злидні переніс;
І на свято ювілею
Прапор в цілості приніс.

А коли ми тепер розгортаємо картини минулого, то поминаючи інші причини, робимо це ще й тому, що думаємо, що роля „Свободи" й У.Н.Союзу ще не закінчена. Українське життя в Америці розгортається з кожним роком вшир і вглиб. І виростають і поза У.Н.Союзом і „Свободою" нові сили, що перебирають тід них частину праці. Та, що не говорити б, треба признати, що У.Н.Союз і „Свобода" ще далі заважують на українсько-американському народному житті. Щобільше, нам здається, що ледве чи помиляємося, коли твердимо, що такі відносини будуть тривати так довго, як довго житиме правдивий український дух в Америці.

Нам здається, що американська Україна саме тепер потребує тих установ можливо більше, ніж у минувшині. Це ж відчинилося нове поле для нової діяльности, бо доростає на наших очах нове покоління з української крови, роджене на американській землі. І чи не треба тепер нових піонерів для нової піонерської праці, щоб приєднати молоде покоління для української ідеї? Нам здається, що, по десятках років національного освідомлювання старого покоління, треба тепер знову вести давню роботу, тільки в інших обставинах і на інший лад. За цю роботу вже взялись У.Н.Союз із „Свободою" та своїм тижневиком „Ukrainian Weekly".

Це починається новий період українського життя в Америці. А будучи на схилі старого періоду, ми оце хочемо передати хоч одробину з тих ідей і тої праці старого покоління, з яких зродилося те все, що зветься українським національним доробком в Америці. Бо тільки пізнавши минуле, зрозуміємо сучасне. Починаємо від того, як старе покоління покидало Старий Край.

1. У СВІТ-ЗА-ОЧІ.

З усіх іміґрантів, що прибували до Америки, таки найнещасливішим був український іміґрант. Іміґрантами інших націй опікувалися держави чи нації, або хоч якісь релігійн чи політичні групи. А українською іміґрацією ніхто не опікувався. Тому вона була: припадкова, доривочна, безплянова. Була така, як читаємо в „Свободі":

Їхав наш чоловік за море — „ у світ-за-очі" — шукати хліба, не зраджуючи своїх плянів нікому в селі, хіба Іцкові чи Мошкові, якому продав свою кучу, чи городець, чи загін на кошти подорожі. Поза границями Галичини заопікувалися вже ним „совісні" аґенти і з великої „прихильности до українського селянина" завели його або просто в неволю до колоністів-плянтаторів, або в бразилійські ліси та мокляки, або до Канади.

Так воно виглядало в перших десятках нашої іміґрації за море.

Як подає проф. О. Сушко, щойно від 1911 р. залунали в Галичині голоси, які почали підходити до справи іміґрації в науковий спосіб. Але й тоді, як це стверджує автор статті, вміщеної в „Записках Наукового Товариства ім. Шевченка" (т. 105, кн. 5, Львів, 1911 р.), не було ще навіть одної думки щодо причин, які викликали іміґрацію. Не звернено тоді ніякої уваги на „психічні" мотиви іміґрації, і тому автор статті домагається, щоб студії над іміґрацією були всебічні, себто, щоб обіймали „прояви всякої натури соціяльної, економічної, політичної, правнодержавної й культурної". За ученим Каром він зауважує, що причини іміґрації спільні, без різниці країв і національностей, а саме — „убогість людности, непропорційний об'єм великої посілости, брак зарібків, сполучений звичайно з низьким станом торгівлі й промислу, ліцитації, а вкінці неосвіченість". Попри них кожний край має ще свої окремі причини, якими для Галичини були: брак освіти, алькоголізм, лихва та прикре економічне положення. Крім цього, треба ще взяти під увагу застрашаюче роздроблювання дрібних селянських господарств. Рік-річно поставало в Галичині коло 30,000 нових ліліпутних парцель, таких маленьких, що вже годі було власникам тих парцель з них вижити. Ставало тяжче жити через велике число цілком зайвих купців-посередників, як теж через загальний зріст людности, що не мала де заробити і мусіла йти за границю, бо в краю не було заробітків, а як були, то такі, що, згідно із звідомленням теребовельського старости з 1896 р., робітники діставали денно по 16 до 24 сотиків, а найвище по 30-40 сотиків, себто від трьох до вісьмох американських центів. Неграмотність була величезна, а через це неможливо було навчити селян краще використовувати родючість землі, а це теж погіршувало положення селян. Яке воно було тяжке, видно найкраще з того, що в тих часах припадало на рік від 2,500 до 3,000 ліцитацій селянських ґрунтів за суми нижчі від $40. Нищив наших селян ще й нахил до процесування, нищила їх далі язва пияцтва, так знаменито змальована Василем Навроцьким у книжці „Що нас коштує пропінація", виданій ще в 1876 р. Давалася взнаки і зле зрозуміла побожність, що казала нашим людям у Галичині відкладати половину року на свята, бо, як виявила львівська анкета з 70-их років, було в галицьких повітах від 100 до 120 неробітних днів, у 22 повітах від 120 до 150, а в 16 повітах аж від 150 до 200.

Всі ці явища спричиняли крайню нужду, а вона виганяла людей з-під рідної стріхи і з рідного села чи міста.

Поети й письменники вже описали ту трагедію, яку переживали іміґранти, що покидали рідну землю і йшли шукати кращої долі за морем. Та ці їх описи є тільки блідою відбиткою правдивих терпінь. Бо властивого горя, що мучило серце і душу іміґранта вже тут, на американській землі, ще ніхто не описав. І то з цілком простої причини. Не було такого таланту між нами. Тому й не було кому правдиво змалювати цю, таку просту і звичайну річ, яку тут кожний на кожному кроці оглядав, а яка зветься: трагедія іміґрантського життя. Тому ця велика і драматична картина з життя цієї частини українського народу, що її вигнало з рідного краю горе, майже закрита. І вже ніколи відкритою не буде. Вона пішла до гробу разом із старшим поколінням української іміґрації в Америці. А слаба згадка про це залишилася ще хіба на тих пожовклих листках „Свободи" з-перед 40 років, листках, що вже розсипаються. Листки ці повиті сумом, бо відомості, які вони подавали, були частогусто слізьми облиті, особливо, коли описувано, як то одного в копальні засипало, а другому в фабриці руку чи ногу відтяло, або як лишилися діти-сироти, що їх добрі люди між

ВИДИМИЙ ЗНАК НАШОЇ ВАРТОСТИ

Вже так водиться, що люди, які з будь-яких чесних мотивів лучаться в спільні організації і товариства, встановляють собі відповідні відзнаки, що є видимим символом вартости їх товариств і їх самих. У нас в Америці є багато таких відзнак. Їх мають ветерани Американського Леґіону, їх мають клюби і товариства різних професій та різних цілей. У нас в „Старім Краю" мали такі відзначки „Просвіта", „Рідна Школа", мали їх інваліди, мають їх вояки Українських Армій та інші. Таку зовнішню відзнаку-символ своєї вартости має й Український Народний Союз.

Кому в З'єдинених Державах чи в Канаді не відома ця мала артистична відзначка еліпсової форми, зі схрещеними українським і американським прапорами та з двома дружньо стисненими руками? Її символіка говорить сама за себе і її послідовно здійснюється ділами цієї організації, невпинно змагаючи спільними силами, що їх символізують дві стиснені руки, до великої мети, що її представляють схрещені американський і український прапори. Чи ж може бути краща відзнака свідомого американського українця.

Вже понад 70 тисяч людей в ЗДА і в Канаді мають право носити цю відзначку і нею гордитися. Від північних прерій Канади по Мексиканський залив на півдні та від Атлантику по Тихий океан, на цілому цьому величезному просторі в усіх більших центрах людського поселення можна зустріти людину, яка живе і працює під знаком цих стиснених рук та схрещених прапорів. **Важливе, щоби ця відзначка була теж видна для всіх.**

Чому треба носити відзначка УНСоюзу? На це є багато переконливих причин і на це вона теж призначена. Перш усього, носячи відзначку УНСоюзу, ми виконуємо один з наших членських обов'язків. Ця зовнішня ознака нашої приналежности до в е л и к о ї сім'ї Батька-Союзу зобов'язує нас до такої поведінки на кожному кроці, що приносила б тільки честь нашій організації. Вона на кожному кроці має пригадувати нам дальші наші обов'язки у відношенні до неї. В той спосіб ми теж популяризуємо не тільки союзову, але й взагалі українську ідею. Часом хтось з американців або чужинців заінтересується цією відзначкою та спитає, що вона означає. Це дасть нам причину оповісти йому не тільки про УНСоюз, але й про Україну та її змагання. Свого часу писав нам один з наших робітників-членів УНСоюзу, що він кожного дня, їдучи до праці чи з праці, бере зі собою „Свободу" та завжди читає і держить її так, щоб звернути на неї увагу своїх співподорожних, тільки чекаючи на те, щоб його будь-хто спитав, що це за газета, якою мовою написана та які ідеї заступає. Тоді він, і виясняє. Подібну прислугу може робити і відзначка УНСоюзу.

Та не тільки для американців і чужинців і з огляду на них ми повинні носити Союзову відзначку. Це має велике значення теж для самих українців. Як ви зустрінете кого в потягу, на вулиці чи в будь-якому іншому місці та побачите на ньому відзначку У.Н.Союзу, ви відразу відчуваєте в ньому справді брата, члена того самого народу і тієї самої великої організації. Ви навряд чи тоді видержали б, щоб не поздоровити його, запитати в нього поради, чи поінформувати його про будь-яку справу. Союзова відзначка може бути прекрасним посередником між всіми незнайомими українцями, може стати причиною нової дружби чи допомоги в потребі. На те бо ми і належимо до Союзу, щоб собі взаємно допомагати та бути друзями, справді як члени одної великої Союзової сім'ї.

Можна б навести ще багато більше переконливих причин і арґументів, чому всі члени У.Н.Союзу повинні н о с и т и прилюдно відзначку УНСоюзу. Це бо є в інтересі нашої організації та нашої громади, нашого народу і нашої справи. З тих же мотивів кожний свідомий українець насамперед мусить здобути собі право носити цю відзначку, якщо його ще не має, вступаючи в ряди Українського Народного Союзу.

Г. Герман

ЗАБУТІ ДІТИ

Місяць березень був „пересічним" місяцем, коли мова про прийняття нових членів до У.Н.Союзу. Це, одначе, не значить, що 133 нових членів, прийнятих до молодечого департаменту, становить задовільне число навіть коли б воно було пересічним. Бо в усіх обставинах кожний Відділ *повинен* був мати бодай одного нового члена в молодечім департаменті. У.Н.Союз повинен був дістати щонайменше 500 дітей в березні, замість тільки 133. Де ж ці діти, що їх батьки не вписали до У.Н.Союзу? Мабуть вписали їх аґенти до чужих асекураційних компаній, бо й другі українські організації не мають великого прибутку в дітях.

Щораз частіше відходять з цього світу старі члени У.Н.Союзу, оставивши по собі внуків, а навіть правнуків. Присилає тоді секретар „Посмертну згадку" до поміщення в „Свободі", і вичисляє він внуків і правнуків, що небіщик осиротив. Але заглянути в реєстр членів У.Н.Союзу, то не бачимо тих внуків і правнуків між ними. Для У.Н.Союзу це „забуті діти". Вони забуті батьками, забуті теж місцевими урядниками У.Н.Союзу, які не вписали їх до Союзу. Пропадають ці діти для У.Н.Союзу, пропадають для української нації.

Мішані подружжа — не вміємо протиставитись їм, то чому не використати їх? Треба тільки вміло дати їм до пізнання, що хочемо їх і їхніх дітей в Союзі. В кожнім рекордовім звіті читаємо список нових членів-дітей з чужими нам прізвищами. Це діти мішаних подруж, яких приєднали місцеві урядники до Відділів У.Н.Союзу. Але яке мале число тих нових членів-дітей!

"Mother, are we also partly Ukrainians?" (Мамо, чи й ми частинно українці?) Таке питання поставили своїй мамі два хлопчики в часі повороту з двотижневого відпочинку на „Союзівці". Матері (одруженій з ірляндцем) це питання звучало надприродно. Вона обняла маленьких синів і ніжно пригорнула, хоч вони, збиточники, дошкулили їй в останніх двох тижнях на „Союзівці". Вона раділа, бо в її дітях відізвалась українська кров. Ще тоді, коли вписувала дітей до У.Н.Союзу, вона леліяла мрію, що членство в Союзі матиме вплив на їхній сантимент до української приналежности. Але треба було аж „Союзівки", щоб викликати це почуття.

„Союзівка" не є одинокою принадою для дітей, бо кожний відділ У.Н.Союзу має нагоду збирати своїх членів-дітей на діточу імпрезу, прогульку, забаву і т.п. Треба тільки хотіння і посвяти, щоб здобути серця членів дітей для відділу і У.Н.Союзу. Бо діти, *які є членами* У.Н.Союзу а які не свідомі свого членства, це дійсно „забуті діти". Це ті, що продають свої грамоти по осягненні повного віку, бо їх не в'яже ніякий сантимент до українського народу.

„СОЮЗОВЕ ПЛЕМ'Я"

Історія одної української родини в ЗДА

Родина Зепків зв'язана з Українським Народним Союзом уже 58 років, почавши з 1898-го року. Найстарший наш брат Михайло був членом УНС в Мекіспорт, Па., від 1898 року до 1907. Вернувшися до рідного села в старому Краю, привіз із собою часопис „Свободу" і це була *перша* українська газета, що її я багато разів прочитував, бо не мав інших газет, ні книжок. Було це в селі Красна, пов. Кросно.

Другий наш брат Іван вступив до УНСоюзу — до Відділу 195-го в Донора, 1903 року. Третій брат Константин став членом 96-го Відділу УНСоюзу в Питсбурґу, а я, Олекса, вступив 1908-го року до 195-го Відділу в Донора, Па.

Правда, всі ми мали деякий час перерву в членстві, бо їздили в рр. 1905-1915 до Европи. Я — Олекса — відвідав своє село ще 1915 року, але там не було що робити і я знову вернувся до ЗДА та вступив до 295-го Відділу 1917 р.

Будучи членом 195-го Відділу від 1908 до 1914-го року, я був секретарем Відділу і теж делеґатом на XII-ту Конвенцію УНСоюзу у Вилкс Бері, Па., де я вперше познайомився з п. С. Демидчуком, пізнішим с п і в р о б і т н и к о м „Свободи" і тоді делеґатом Рідної Школи з Краю.

Другий раз я був делеґатом на Конвенції 1914 року у Боффало. Н. И. і потому на конвенціях: 15-ій у Филаделфії, на 16-ій в Рачестер, на 18-ій в Дітройті, на 21-ій в Питсбурґу, на 22-ій в Клівленді і на 23-ій у Вашинґтоні. Урядником 295-го Відділу я вже 37 років і тепер я є його предсідником.

З найстарших членів родини Зепків живуть тут три брати — два жонаті, один вдовець. Всі Зепки є сьогодні членами УНС. Найстарший має 71 рік, наймолодша Анна — три місяці.

Всі 38 членів нашої родини є членами УНСоюзу і маємо всі 42 поліси на суму 33.400 долярів. Платимо до каси Союзу річно 1,089.54 дол. Три члени вже вийшли на 20-річну виплату, один член дістав 1,000 долярів ендорсменту. Протягом 45 років померло 2 члени родини і за них виплатив Союз 2.500 долярів.

Всі члени родини належать до двох Відділів — старші до 195-го Відділу в Донора, Па., молодші до 180-го Відділу УНСоюзу в Акрон, Огайо. Гордістю „союзового племени" Зепків є моя дочка, Геновефа Зепко-Жеребняк, уже довголітня — хоч сама ще молода — заступниця головного предсідника УНСоюзу.

Цю коротку історію „союзового племени" Зепків — як нас дехто називає — подаю не для самохвальби, а для прикладу іншим.

Олекса Зепко
Предсідник 295-го Відділу

КАНАДІЙСЬКИЙ ЧАСОПИС ПРО ВІДВІДИНИ ПРЕДСІДНИКА УНС В ТОРОНТІ

Торонтський англомовний часопис „Ді Телеґрам" подав у числі з 9 квітня ц. р. новинку про виступ предсідника УНС п. Дмитра Галичина в Торонті. „Голова Українського Народного Союзу п. Дмитро Галичин і представник українського нюйоркського часопису „Свобода" — читаємо в цьому дописі" — заявив, що Совєтський Союз, особливо ж відколи там прийшов до влади підтримуваний Хрущовим режим, почав нову серію масових депортацій населення. Виступав п. Галичин на урочистості з приводу 60-ліття Українського Народного Союзу. У своїй промові підкреслював п. Галичин, що депортації відбуваються головно із українських земель і депортують совєти здебільша молодь, називаючи ці депортації „добровільним переселенням молоді". П. Дмитро Галичин є діючим заступником голови Українського Конґресового Комітету і головним предсідником Українського Народного Союзу".

ВІДДІЛИ У.Н.СОЮЗУ ПРИ ПРАЦІ

ЗАСТ. ГОЛ. ПРЕДС. УНС, АДВ. М. ПІЗНАК, ОЧОЛЮЄ ОКРУЖНУ РАДУ ВІДДІЛІВ УНС В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці 22-го квітня, відбулись тут у домівці Т-ва „Дністер" збори представників Відділів УНС Ню Йорку, на яких обрано нову Окружну Раду, з адв. Михайлом Пізнаком, заступником головного предсідника УНС, на чолі. Збори, в яких взяли участь представники 8 відділів, відкрив головний контролер п. П. Кучма, згадуючи дві великі втрати, які УНСоюз зокрема метрополітальна округа, віднесли в останніх місяцях, а саме смерть сл. п. д-ра Луки Мишуги, головного редактора „Свободи", та сл. п. інж. Олекси Литвиненка, організатора УНС і голови Окружної Ради УНС в Ню Йорку. Пам'ять їх вшановано вставанням з місць та хвилиною мовчанки.

Дальшими н а р а д а м и вів адв. М. Пізнак, а секретарював п. Никифорук. На зборах був приявний теж голова УНС п. Д. Галичин, головний секретар Г. Герман та головна радна п-і Марія Демидчук. Збори привітали нового організатора метрополітальної округи п. Білецького, який вже від 17 років виконує те своє нелегке організаційне завдання в різних районах країни. Він теж поділився з приявними інтересним своїм досвідом в організуванні членів, звертаючи увагу на головніші труднощі. Інтересне було його твердження, що тепер особи з тут народженої ґенерації більше і краще оцінюють вартість УНСоюзу та горнуться до своєї організації з неменшим зрозумінням, як новоприбулі. Голова УНС п. Д. Галичин дав досить докладну характеристику організаційної праці та успіхів і невдач місцевих відділів УНС, даючи рівночасно конкретні вказівки, як можна збільшити успіхи та зменшити невдачі, в першу чергу рішучо завеликі і безпотрібні суспенди. На ці самі справи звертав увагу теж і головний секретар п. Г. Герман, гол. радна п. Демидчук та інші дискутанти.

Крім організаційних справ обговорено на тих нарадах ще справу Союзового Дня, що має відбутися на Союзівці, з нагоди формального відкриття сезону на тій оселі в днях 11 і 12-го червня. На 8-го травня скликається в тій справі ще окремі наради відділів метрополітальної округи, що буде повідомлене в окремих оголошеннях.

На закінчення нарад обрано нову Окружну Раду Відділів УНС в Ню Йорку в такому складі: адв. Михайло Пізнак — голова, п. П. Кучма і проф. М. Лисогір — заступники голови, п. Никифорук — секретар, п. Марко — касир і п-ні М. Демидчук, п. Г. Лучанко та п. Іван Галичин — Контрольна Комісія.

НОВА ДИРЕКЦІЯ ДОМУ ВІДДІЛІВ УНС В ШИКАҐО

Дня 27 лютого 1955 року відбулися Загальні Збори Дирекції Домів Відділів Укр. Народ. Союзу в домівці при вулиці 845 Н. Вестерн Аве.

Збори відкрив голова Дирекції, п. Тарас Шпікула, та подав приявним членам до відома порядок нарад. Предсідником зборів вибрано п. Івана Михальцевича а секретарем п. Антона Зборика. Звітують Члени Дирекції. Звіт голови Дирекції цікавий тим, що в ньому вичерпно подається про купно нового великого дому, який притикає до старого союзового дому. Є це неабиякий набуток, бо стан посідання українців в Шикаґо збільшується. Далі звітують всі члени Управи. На внесок Контрольної Комісії одноголосно уділено уступаючій Управі абсолюторію.

На 1955 рік обрано Управу (Дирекцію) в такому складі:

Тарас Шпікула — голова, Андрій Косович — місто голова, Дмитро Дякун — касир, Максимів Василь — рекорд. секретар, Степан Голяш — фінан. секретар старого дому, Василь Івасютин — фінан. секретар нового дому. Контрольна Комісія: Григорій Дацків, Антін Зборик, Василь Семків. Господарська комісія: Іван Дужанський, Михайло Семків, М. Попіль, Коцслко, Вацвин, Дутчак. Крім того, до Дирекції вибрано: Васильовського Филипа, Михальцевича Івана, Гута А. і пані Стим.

Почесними Членами Дирекції вибрано на далі п. Івана Крупа і д-р Івана Смука. Правним дорадником є д-р Роман Смук.

АКРОН, ОГАЙО

Загальні Збори 295 Відділу

Загальні Річні Збори Т-ва Соц. Св. Духа, Відділу ч. 295 УНСоюзу відбулися 16 січня 1955 р. Майже всі старші члени Відділу брали участь в Зборах. Зі звітів Управи довідались вони, як Управа в минулому 1954 р. працювала. Загальний прихід був $6,863.-83, розхід $6,818.01. Чистий прихід $18,82. З переносу з 1953 р. було $2,602.40. До переносу на б. р. $2,621,22. На саму допомогу хворим витрачено з братської каси $292.00. Хворували старші і молодші. Було кілька нещасливих випадків. Грошова тижнева допомога і відвідини хворих в часі недуги мали і мають великий моральний вплив на хворого. Стан членів у звітовому часі є 160 старших, 63 молодших членів. Разом 223. В 1953 р. було 209, отже прибуло 14 нових членів, один член, Евстахій Тивончук, помер. Всі члени забезпечені на загальну суму $159,000,-000, з цього старші на $126,-000,000, молодші на 32,000,-000. Від Контрольної Комісії обширно звітував інж. Юрій Свістель. Секретареві Відділу Василеві Пулкові висловив признання за взірцеве ведення книговости і цілій Управі за працю, яку віддала для добра Відділу і його членів. З огляду на це, що стан каси в останніх роках є майже на цьому самому рівні, радив застановитися, в який спосіб збільшити братську касу. По дискусії над звітами і уділенню Управі абсолюторії перевибрано уряд. З минулого року головою залишився Олекса Зепко, секретар — Василь Пулк, касир — Петро Кулик.

Збори Відділу ч. 180

Молодечий Відділ УНС ч. 180 ім. Івана Франка на своїх річних Зборах в лютому б. р. перевибрав Управу також з минулого року. Голова — Міскало Іван, фінанс. секр. — Ольга Зепко, рекорд. секр. — Волох Антін, касир — Сивик Микола. На зборах рішили вони придбати фонд на купно чи будову власної домівки. Заплановано улаштувати відповідну імпрезу, а чистий дохід має бути початковим фондом.

З місцевої української, тут родженої молоді в нашій окрузі найактивніша в українських справах є ідейна громадська діячка Ольга Зепко, пресова референтка Централі Ліґи Української Молоді П. А. Співорганізаторка українського танку в м. р., адресара української молоді, видання і кольпортажа цінної книжки в англійській мові „Українське Мистецтво" і т. д. Її цікаві дописи знайдемо в нашій англомовній пресі і в литовському журналі „Вілтіс Говп" в Шикаґо.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка уважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

ПОШТА УНСОЮЗУ

Відповіді на запити

1 Зміна Спадкоємців. Хто дістане посмертну допомогу, якщо назначені спадкоємці живуть поза залізною заслоною?

В таких випадках посмертне переноситься до Сирітського Фонду, аж доки спадкоємці не зголосяться. Ніякої допомоги не виплачуємо спадкоємцям, які живуть під комуністичним режимом, бо нема ніякої запоруки, що допомога буде доручена спадкоємцеві. Кожний член, який записав посмертне на особу, що живе поза залізною заслоною, повинен змінити спадкоємця.

Кожний член повинен змінити спадкоємця, якщо назначений спадкоємець помер. Маємо щораз більше таких випадків, що немає кому виплатити посмертного, бо спадкоємці повмирали, а нові не були назначені.

Відділові секретарі повинні звертати членам увагу на кожних зборах, щоб на місце померлих спадкоємців назначувати нових.

2. При переході з кляси I молодечого департаменту до дорослих членів, член дістає кредит за дитячу грамоту в сумі приблизно половини вплачених вкладок. Від 1-го липня 1955 р. цей кредит виноситиме тільки одного доляра за кожний повний рік членства в клясі I. Члени молодечого департаменту в клясі I, які осягнули 16 років життя, повинні перейти до дорослих кляс до кінця червня 1955 р., щоб дістати якнайбільший кредит за дитячу грамоту.

3. Яку полегшу дістануть старші віком члени?

Члени у віці від 70 до 74 років життя, які мають грамоти в клясі „Т", дістануть дивіденду в сумі, що рівняється вкладкам за чотири місяці. У віці від 75 до 79 років, дивіденда рівняється вкладкам за 6 місяців. У віці від 80 років і вище, дивіденда буде на суму вкладок за 9 місяців. Дивіденда буде виплачена дня 31-го травня 1955 р.

4. Член не може переписати своєї грамоти на жінку, щоб таким способом жінка набула членство в УНСоюзі. Щоб набути членство, треба внести членську аплікацію до одного з відділів УНСоюзу. Членська грамота це не вексель ані чек, який можна передавати з рук до рук, і тільки член, якому грамота була виставлена, може за життя користати з привілеїв, які дає йому грамота.

5. Член може користати з допомогового фонду, якщо недуга почалася по році членства і триває щонайменше п'ять місяців. Кожний повнолітній член вплачує до допомогово фонду по вісім центів місячно. Тому нема рації вимагати допомоги по короткій недузі. Допомоговий Фонд призначений в першій мірі для калік і невиліченно хворих. Щоб дістати допомогу в разі короткої недуги, члени повинні створити собі допомоговий фонд у своїх відділах.

6. *Чим є Відділ УНСоюзу?*

Кожний Відділ це — Український Народний Союз. Тому немає виправдання вважати за УНСоюз тільки Головну Канцелярію. Якщо Ваш Відділ приєднає нового члена, то значить, що УНСоюз збільшився на одного члена. Приєднаєте десять нових членів, то значить, що Союз побільшився на десять членів. А не приєднаєте ні одного, то й Відділ і Союз стоять на місці. Тому не відповідає дійсності міркування, що приєднаними новими членами робиться добро тільки Головній Канцелярії. Бажаєте влаштувати забаву для дітей Вашого Відділу, то це дуже гарне діло, яке принесе користь Союзові. Але Союз — це Ваш Відділ. Забавою здобудете симпатії Ваших дітей до Відділу, себто до Союзу. Тому треба одверто утотожнювати Ваш Відділ з УНСоюзом, щоб кожна дитина була свідома, що забаву влаштовує Союз, та що вона є членом того Союзу.

Г. Герман

Голоси Союзовців

ЗДІЙСНИЛИСЯ НАШІ БАЖАННЯ

„Колись — 15 років тому я був ще молодим і багато з Читачів і Читачок „Свободи" пригадує напевно мій допис, який *я* подав до „Свободи", що нам дуже здався б старецький дім (дім для старців), бо ніхто не знає, яка буде його старість і де йому треба буде свою голову приклонити. Надрукував цей мій допис тоді бл. п. д-р Мишуга.

Нині, висловлені в моєму дописі бажання, сповнилися. Здійснилися вони головно завдяки добрим людям, що розуміли цю справу, як теж завдяки Головному Екзекутивному Комітетові Українського Народного Союзу. Справа захисту для старців вирішена, а вже за кілька місяців ми мати будемо своє місце, де зможемо доживати своїх днів.

Хотів би я піддати під розгляд ще таку мою думку: З нагоди різних свят чи родинних урочистостей багато з нас купує своїм дітям чи онукам дарунки. Хто купить візочок, хто біцикл (ровер), хто ще іншу забавку. За кілька тижнів чи місяців така забавка йде на сміття. Я б радив, замість купувати забавки, записати своїх онуків до Українського Народного Союзу. Членство в Союзі ніколи не пропаде і ще буде на старі літа поміч. Я вписав до Українського Народного Союзу двох своїх онуків і як умру, то замість мене одного Союз матиме двох членів. Коли так зробимо всі, Український Народний Союз не пропаде.

Здоровлю всіх членів і всіх ветеранів Українського Народного Союзу.

Член 158-го Відділу УНС
Василь Мисик (Бруклин).

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ЯКИЙ НАРАХОВУЄ ТЕПЕР УЖЕ ПОНАД 70 ТИСЯЧ ЧЛЕНІВ, Є ТАКОЮ ПЕРЕДОВОЮ НАРОДНОЮ УСТАНОВОЮ АМЕРИКАНСЬКИХ І КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ, В СПИСКУ ЧЛЕНСТВА ЯКОЇ НЕ ПОВИННО ЗАБРАКНУТИ ТЕЖ І ВАШОГО ІМЕНИ. БО НАЛЕЖАТИ ДО У.Н.СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ НАЛЕЖАТИ ДО ЦЬОГО СВІДОМОГО ТА ІДЕЙНОГО ЗАГАЛУ, ЯКИЙ ТВОРИТЬ І ВЕДЕ ЦІЛЕ НАШЕ ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ.

себе розібрали, щоб під хатами не жебрали, або щоб їх до чужих сиротинців не забрали, де мусіли б пропасти для свого народу і своєї віри.

„Свобода" переповнена віршами наших робітників, і то писаними гіркими слізми, а в тих віршах описується виїзд з краю. Всі ці вірші — це одна безмежна туга за рідним краєм. До самої гробової дошки нагадують вони те, що писав Сава Чернецький:

Коли я край свій кидав в розпуці
I плив у незнані, далекі краї,
То чув біль в серці, а сльози пекучі
I очі і лиця зросили мені.

(Сучасні жовніри).

Як ми рідний край свій батьківський кидали, описує поет новіших часів (С. Мусійчук), тоді доли, ліси й темні бори, яри і підгір'я, рівнини і гори, і ниви тужливі нас прощали і рідні ріки пісню прощальну шуміли, а рідні стріхи на прощання до нас прихилялись, як батько та неніька нас старими руками благословляли.

Так співає про це американсько-український поет, додаючи, що, прощаючись:

Вони то просили, у сльозах молили,
Щоб ви на чужині по-божому жили.

Та дійсність була така, що це тільки так видавалось іміґрантам, що їх так сердечно прощає рідний край. Це тільки тоді, як вони ночами втікали, як перекрадалися щасливо через границі, їм здавалося, що сама природа так їм, бідним, сприяє. Це тільки їхнє зболіле серце у своїй уяві бачило, як *німі* плоти і стріхи рідні плакали за ними, відчуваючи їх біль. Це тільки їм здавалося, що неможливо ж не відчувати тих, яких ніщо інше, а тільки крайня нужда виганяла в далекий світ.

Та по правді справа та не виглядала так поетично. Щобільше, вона бувала часами навіть нелюдською, особливо тоді, коли тих, що з такими ніжними почуваннями покидали рідний край, називали „блудними синами". А були часи, що навіть батьки народу мали їх за таких, закидаючи їм, що покидають українські села й зменшують таким робом наш національний стан посідання. Значить, іміґранти — непатріоти. А польські дідичі чи московські поміщики дивилися на ту справу іншими очима. Їм жаль було, що не стає дешевого робітника для роботи на панських ланах. І вони теж заявилися проти іміґрантів, перетягаючи на свою сторону уряди.

Значить, замало було довгими роками мучитися, щоб заробити хоч на частину корабельної карти, замало було терпінь, коли приходилося продати останній кусень поля, а то й прадідну хату, щоб роздобути грошей на дорогу, бо, крім цього, треба було ще витерпіти багато наруги від своїх і перебороти перешкоди від влади.

Пускався наш селянин у далекий світ, роздумуючи над тим, чи це справедливо ліцитувати бідному чоловікові останню корову чи забирати хату. Від'їжджав із згадкою за тими, що спочивають під липами на цвинтарі. Від'їжджав із журбою за жінкою і дітьми, що їх зоставляв. А молодшим може не сходила з думки ще й та дівчина, що то до серця припала. Від'їжджали в світ, не вміючи здебільша ні читати, ні писати. І не знаючи, з якого народу походять, та де цей нарід живе, скільки його і яка історія й культура. Знали тільки, що народились і жили в горах, які були для них рідним краєм. Любили ті гори. І гаряче любили свою мову і пісню. Шанували передані їм батьками звичаї й обичаї, придержуючись їх вірно під час свят, весіль, хрестин, поминків і т. д., та найбільше були прив'язані до своєї Церкви і свого обряду.

В містах вони не бували. У фабриках не робили. Тільки чули, що по містах живуть люди інакше, „по-панськи", та що по фабриках великі заробітки, не то що на верховині.

Світогляд їх був не книжний, а селянський, стисло зв'язаний із всемогучою природою, що мала на всі сумніви і скомпліковані питання одну відповідь: Така воля Божа! Яке лихо не є, треба терпіти й мовчати. Але, покидаючи рідний край, поступили в одному наперед. Відважилися в житті на такий крок, що був свого роду бунтом, що був викликом, киненим проклятій долі. Але правда й те, що на той бунт вплинули також фантастичні казки про щасливий край за морем, що то їх розносили по українських селах різні аґенти корабельних компаній. Та безсумнівно був певний відсоток і таких, що пускалися в світ шукати будь-якої долі, аби тільки іншої від тої, що в ній душилися в рідним краю.

Цілий світогляд тих іміґрантів, що виїжджав з рідного краю, обертався тільки біля одного: якнайскорше заробити якнайбільше гроша. Але не про гріш ішло. А про поле і хату. За той гріш можна було врятувати кусник прадідного поля і рідну хату від ліцитації, або можна було докупити трошки поля. А як у кого вже не було ні поля, ні хати, то можна було заробити стільки, щоб стати наново, або й перший раз господарем у селі. Так розумів справу наш іміґрант і так розуміли тоді іміґрацію й ті найсвідоміші з проводу в рідним краю, що ставилися до цієї справи з ширшим світоглядом, що розуміли її велику вагу під економічним оглядом. Це ж завдяки їй можна було рятувати селянські ґрунта, що попали в руки чужих лихварів, або збільшити український земельний стан посідання закупом безземельними чи малоземельними іміґрантами ґрунтів від польських чи жидівських дідичів.

Новий край, до якого вибирався наш іміґрант, його не цікавив. Він цікавий був тільки на гроші, які там міг заробити. Газет чи книжок він тоді не читав. Чув тільки про „Сонники". І того одного радо слухав, коли хто читав із „Сонника". Що це є „читальня" — не знав. Про театральні вистави концерти, доповіді чи віча — не чув.

Ніякими громадськими справами він ніколи не займався. Суспільних питань ніхто ніколи з ним не обговорював. Не знав він також нічого про якісь робітничі організації і не чув про якісь страйки. Але суспільне горе відчував. Тільки рятунку не бачив. Тому шукав його — в коршмі, де запивався часто до непритомности — з розпуки і безрадности. Але був навіть і в тій біді дуже „гоноровий" і тут в Америці. Навіть за дрібну зневагу, нанесену дуже часто в коршмі, або при чарці, не давав прощення, видавав останній цент на процес, „за образу чести".

І ось із цими прикметами (говоримо тут про загал, а не про одиниці) з'явилися наші іміґранти в Новому Світі, де їм — по волі чи неволі — треба було почати будувати нове життя.

(Далі буде)

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1955 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано нові відділи У. Н. Союзу, означені ось такими черговими числами з осідками в ось таких місцевинах, стейтах і провінціях: ч. 391 у Вернон, Бріт. Коломбія, Канада; — ч. 404 в Мус Джов, Саск., Канада; — та ч. 493 в Кензас Сіті, Кенз.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Полиняк Данило И.
В. 12. Ґудз Ірина, Капія Євгенія.
В. 17. Луців Іван, Максимчак Долорес Р.
В. 39. Динка Григорій.
В. 51. Глиновська Флоренція.
В. 55. Гірняк Михайло, Анна; Дмитренків Василь.
В. 57. Галібей Степан, Ірина.
В. 61. Маврер (Реляк) Розалія.
В. 74. Прох Виллі.
В. 75. Галій Михайло.
В. 76. Гнатко Геновефа.
В. 83. Чепіль Володимир.
В. 94. Гортон Ричард И.
В. 96. Савчак Степан.
В. 113. Явчак Юрій.
В. 114. Герус Олександер, Марія; Кушнаренко Дмитро, Варвара; Лінник Микола, Позняк Степан, Шуга Савик.
В. 117. Іваницький Роман.
В. 122. Чудолій Сергій, Анна.
В. 125. Лисецька Павлина.
В. 127. Давидко Іван К.
В. 134. Войнар Марія.
В. 148. Вільський Федір М.
В. 153. Довгополий Софія Е., Дороші Петро, Литвиненко Іван.
В. 161. Гладьо Василь, Маринич Іван.
В. 168. Мовчан Іван, Анна.
В. 176. Ворбель Анна.
В. 178. Мигаль Василь К.
В. 179. Стецько Андрій.
В. 183. Вічорик Марія.
В. 189. Кравчук Михайло, Віра.
В. 190. Ногич Вірджінія Л.
В. 204. Гіноччіо Августин И., Єлисавета.
В. 205. Крепич Павло мол.
В. 206. Пригарська Марія.
В. 221. Павлиш Ілля.
В. 225. Комар Віра, Марія.
В. 234. Горин Микола.
В. 240. Погрібна Михайлина.
В. 254. Тронська Варвара.
В. 256. Кулецький Володимир, Ломаґа Марія П., Фелан Роберт Е., Катерина; Чаплик Катерина.
В. 262. Фічка Федір.
В. 281. Юрчишин Петро.
В. 299. Турянська Віра.
В. 301. Ліневич Марія М.
В. 309. Арткліфф Федір Е.
В. 310. Шимко Володимир.
В. 321. Виник Петро.
В. 323. Яремко Аліція Л.
В. 332. Апостолоу Тома, Оленська Лілея М.
В. 342. Вержинська Віра.
В. 362. Никитич Євдокія.
В. 364. Врублевська Марія, Піттс Катерина В.
В. 367. Заблоцький Павло, Віра.
В. 371. Скура Микола.
В. 379. Шостак Іван.
В. 385. Касанчук Геральд Н., Анастасія.
В. 388. Михальцевич Ольга С.
В. 391. Клинчик Софія, Приходко Катерина, Слободзян Маріян, Шмир Альберт, Іван, Пелагія.
В. 395. Бачинський Ярема Л., Василій Юрій Т.
В. 404. Васлин Василь Г., Гальчик Степан, Зівер Григорій, Кікцьо Михайло, Кухній Костянтин, Лис Григорій, Павлішак Василь, Пінчук-Наливайко Степан, Попович Євген.
В. 408. Христан Дмитро, Антонина.
В. 414. Подригула Петро, Валентина.
В. 421. Михнів Олена А.
В. 423. Гриняк Марія, Крикливець Иосип, Кузьмяк Андрій, Марія; Мельник Параскевія, Федак Василь.
В. 437. Ринаш Михайло.
В. 439. Кузьмич Анна.
В. 442. Захарчук Роман.
В. 445. Кузів Ананій, Марунчак Михайло, Паньків Осип, Сабара Степан.
В. 472. Д-р Жуковський Антін, Мілянич Ігор М. М.
В. 483. о. Гаюк Семен, Гліб, Мирослава, Олександра; Зима Василь.
В. 493. Гусар Антонина, Кос Віра, Косик Антін, Фріда; Музика Богдан, Надія.
В. 496. Демцьо Аліція.
В. 498. Вільгош Михайло, Курляк Стефанія.
В. 500. Гладишевський Мирослав.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Стецюк Федір.
В. 14. Шуст Тетяна.
В. 15. Демчак Кузьма.
В. 45. Меуш Анна.
В. 55. Сютрик Іван.
В. 57. Бунга Михайло.
В. 61. Мец Марія.
В. 72. Здарко Антін І.,* Слонський Володимир.*
В. 76. Тенітовський Микола.
В. 81. Бриль Іван И.*
В. 94. Дідицький Роман, Ніна; Домінка Катерина, Липецький Любомир А.,* Роман;* Ославський Степн, Олександра.
В. 100. Лавровський Микола.*
В. 103. Тимчишин Михайло.*
В. 106. Данилишин Мирон.
В. 150. Вебер Іван И.*
В. 155. Рекуляк Володимир, Гізела.
В. 163. Дзіндзюра Іван, Савчак Семен.*
В. 178. Струса Ярослав И.*
В. 183. Пліхота Євген, Шустер Роман И.*
В. 189. Вріський Андрій,* Кулик Євстахій, Ольга; Товпаш Зиновій, Зиновія.
В. 192. Ваґан Андрій, Катерина, Ольга, Стефанія.
В. 194. Віловчук Василь, Богдана; Озарчук Семен, Павлик Любов, Цісик Богдан, Євфрозина.
В. 204. Охримович Юліян, Турчин Федір, Зиновія, Іванна.
В. 225. Кондрад Люїза Р.
В. 243. Завидовський Василь,* Тома.*
В. 266. Дзундза Роман.
В. 292. Кінащук Іван, Кривий Андрій, Параскева З.
В. 344. Торнтон Тереса.
В. 365. Стаппин Максим.*
В. 371. Байкевич Петро И.,* Емілія.
В. 376. Нижник Василь.*
В. 423. Лаврів Василь, Параскева.
В. 429. Містишин Михайло,* Долорес Е.
В. 430. Велюх Степан, Вілинський Олександер, Стефанія; Колінко Василь, Оксана; Мірчук Петро, Анізія; Ярош Ірина.
В. 432. Бойко Иосип, Дутка Ольга, Зазуляк Михайло,* Марко Володимир, Міщій Петро,* Попович Юліян,* Параскева; Родаль Степан,* Стеців Ілля.
В. 441. Волох Мирон.*
В. 443. Литвин Микола.
В. 445. Вагнюк Олена.
В. 457. Ільків Михайло.
В. 469. Гутенко Катерина.
В. 474. Крутиголова Володимир.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 27. Паленицький Микола.
В. 37. Голда Ярослава, Полянська Юлія.
В. 91. Павлович Володимир.
В. 96. Пеленський Володимир.
В. 102. Купчик Євстахій.*
В. 123. о. Хомицький Григорій.
В. 146. Зозуля Олександер.
В. 147. Карпяк Ярослав, Олена.
В. 173. Матківська Теодосія.
В. 183. Єднак Михайло,* Юлія; Назаркевич Григорій Е. мол.*
В. 219. Фурда Богдан.*
В. 220. Війтик Мирон, Надія.
В. 234. Слободян Іван.
В. 257. Дешко Валентина.
В. 264. Вархоляк Григорій.
В. 266. Погорецька Іванна.
В. 292. Єднак Василь.
В. 321. Іванюк Василь, Марія.
В. 333. Бутрій Михайло.*
В. 361. Осадців Анна.
В. 368. Чорний Михайло.
В. 379. Скрипник Глікерія.
В. 406. о. Савка Дмитро.
В. 423. Стеців Ілля.
В. 432. Береговська Анна, Гнатюк Ольга, Пащин Михайло.
В. 457. Д-р Козарук Яків 2.
В. 472. Гула Петро, Ангелина; Лушпинський Тарас И., Дарія; Солган Ярослава, Томків Зиновій М., Чижик Володимир, Стефанія.
В. 479. Гречка Ярослав, Марія.
В. 485. Дзундза Роман.
В. 491. Плавич Анна.
В. 495. Стельмах Федір, Любов.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

В. 120. Москаля Катерина.
В. 183. Коренда Михайло.
В. 206. Рейнолдс Анна М.
В. 254. Гудима Іван 2.
В. 268. Конюх Михайло.*
В. 325. Яшин Іванна.
В. 388. Михальцевич Іван мол.*
В. 423. Затонський Дмитро.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 27. Глібчук Федір, Гнидка Василь,* Масливець Світляна.
В. 33. Нелсон Едвард.*
В. 40. Маєрська Ана, Макаровський Андрій, Андрій мол.;* Тих Теодора.
В. 45. Андрішин Володимир, Анна.
В. 57. Вілинський Антін, Гавдяк Анна.
В. 61. Рилик Иосип, Єва.
В. 75. Левицький Михайло,* Ярослав.*
В. 78. Мацик Михайло.
В. 94. о. Виковець Олександер, Валентина; Василяна Надія, Ганиш Анна, Геник Антін,* Гінець Олена М., Делля-Савія Розалія А., Заяць Степан,* Павлина; Івасюк Володимир, Лазуренко Сергій, Лехкун Іван,* Прихитко Катерина 2, Ротко Іван, Співак Микола, Катерина; Федорак Богдан,* Дмитро.
В. 100. Салівончик Іван.
В. 106. Карасейчук Іван, Шумак Ирина Е.
В. 113. Коземчак Едвард,* Палько Василь Ф.*
В. 127. Гаврилюк Федір, Анастазія; Ганіц Марія, Луковський Євген, Пундяк Степан.
В. 141. Гутич Іван, Мацко Михайло.
В. 142. Остапчук Софія.
В. 153. Гаврилюк Петро, Гертруда.
В. 155. Черепанин Ольга.
В. 158. Ващишин Іван,* Урбанський Жигмонт,* Степан,* Анна.
В. 161. Федуска Василь.*
В. 163. Кориєль Ольга.
В. 164. Джох Іван, Каланик Микола мол. 2,* Лупашинська Катерина, Массина Олекса,* Риман Єлисавета, Скрип Іван.*
В. 170. Ведмідь Марія.
В. 204. Пасічний Іван, Анна; Цимбалістий Омелян,* Катерина.
В. 221. Мандибур Зенон, Обух Богдан,* Черевченко-Шестюк Любов, Шаблій Микола.
В. 233. Бутрій Глорія.
В. 245. Лещук Петро.
В. 292. Яворський Зенон.
В. 298. Гавк Юлія.
В. 312 Вілецька Доротея, Олена.
В. 338. Фігель Юрій.
В. 356. Данків Іван, Ерна; Опришко Федір, Анна; Симчич Анна.
В. 361. Верещак Іван, Волосянський Мирослав.
В. 365. Бойчак Михайло,* Гудак Верна В.
В. 370. Лодинський Володимир,* Стиранка Михайло, Марія.
В. 381. Десвський Яків.
В. 388. Болонка Василь, Марія.
В. 414. Мазур Юрій, Анна; Ярсавич Доротея.
В. 439. Барицький Роман, Євгенія Х.
В. 457. Кмета Ігор.
В. 462. Массе Іванна.
В. 469. Антонишин Петро, Ступницький Микола 2.*
В. 471. Василик Петро,* Стефанія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 5. Лузняк Олена.
В. 34. Стефківський Микола, Катерина; Федорко Іван.*
В. 45. Виклич Марія, Гречка Ярослав, Марія.
В. 118. Осадців Анна.
В. 121. о. Савка Дмитро.
В. 125. Солган Ярослава.
В. 140. Чорний Михайло.
В. 164. Бутрій Михайло.*
В. 170. Слободян Іван, Федіш Євгенія О.
В. 175. Назаркевич Григорій Е. мол.*
В. 204. Жуковський Іван, Турчин Федір, Зиновія, Іванна.
В. 234. Голда Ярослава, Полянська Юлія.
В. 266. Дзундза Роман.
В. 292. Ґардий Павло Е.,* Єднак Михайло,* Пеленський Володимир.
В. 315. Паздрій Михайло 2,* Юрій 2,* Олімпія 2, Ольга 2.
В. 379. Сенчишак Микола, Катерина.
В. 395. Паленицький Микола, Фурда Богдан.*
В. 414 Кизима Богдан,* Степан, Маріянна; Попадюк Євдокія.
В. 423. Скрипник Глікерія.
В. 432. Д-р Козарук Яків 2, Стеців Ілля.
В. 433. Гурин Ігор.
В. 437. Павлович Володимир.
В. 439. Садовий Іван П.*
В. 456. Пащин Михайло.
В. 457. Плавич Анна.
В. 491. Воробайко Любомир, Ірина.
В. 501. Стельмах Федір, Любов.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 20. Макогін Мирослав.
В. 30. Гриценко Петро,* Касперевич Іван.*
В. 33. Дороцька Анна.
В. 38. Тарбей С. Василь.*
В. 55. Сютрик Іван.
В. 84. Півцьо Степан,* Текля; Череб Франя.
В. 86. Боґан Михайло.*
В. 94. Липецький Любомир А.,* Роман.*
В. 145. Процко Марія Є.
В. 155. Рекуляк Володимир, Гізела.
В. 164. Роль Софія.
В. 171. Барр Олена К.
В. 178. Маршал Володимир.*
В. 181. Шевчук Іван.*
В. 182. Геррик Иосип.*
В. 183. Шустер Роман И.*
В. 189. Кулик Євстахій, Ольга.
В. 192. Лангов Марія.
В. 196. Костюк Дмитро.
В. 204. Охримович Юліян.
В. 215. Савчин Степан С.
В. 224. Конопницька Михайлина.
В. 230. Волсонович Іван.*
В. 242. Типьо Степан.*
В. 254. Гудима Іван.
В. 276. Дружинська Ірина.
В. 292. Кінащук Іван.
В. 305. Дачко Данило.*
В. 310. Шимко Володимир.*
В. 316. Д'Аміко Доротея В.
В. 326. Гнатко Михайло.*
В. 344. Торнтон Тереса.
В. 348. Глюс Григорій.*
В. 351. Ворак Євгенія М.
В. 361. Вілоус Іван.*
В. 364. Личко Доротея О.
В. 376. Нижник Василь.*
В. 379. Д-р Сидор Павло.*
В. 393. Горбай Михайло.
В. 406. Легг Катерина.
В. 414. Барбаш Михайло.*
В. 430. Лойко Іван, Анна.
В. 443. Литвин Микола.
В. 445. Вагнюк Олена.
В. 458. Полос Володимир.*
В. 466. Волошин Микола.*
В. 469. Луцишин Микола.*
В. 471. Федак Анастасія.
В. 483. Романяк Семен.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 42. Марич Антонина.
В. 167. Зьонкевич Павло.*
В. 204. Мицатів Володимир.*
В. 277. Даль Анна К.
В. 287. Учацький Петро.
В. 359. Чуй Пилип.*
В. 361. Горішний Василь,* Коваленко Андрій, Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 21. Окрепка Анна.
В. 96. Ондос Іван.
В. 106. Мокрицький Олекса.
В. 146. Горняк Володимир.*
В. 163. Паранич Михайло мол.*
В. 165. Корнова Павло.*
В. 180. Сташків Василь.*
В. 200. Савка Іван.*
В. 234. Кобран Михайло,* Крайц Михайло,* Сас Иосип.*
В. 270. Гайдук Клим, Парницький Євген.
В. 288. Престош Іван.*
В. 321. Люба Володимир.*
В. 336. Сидорович Петро.*
В. 361. Сенів Анна.
В. 364. Сенюта Андрій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 3. Окрепкий Василь.*
В. 5. Дейсак Софія.
В. 9. Світ Петро.*
В. 66. Біщак Михайло.
В. 67. Майко Иосип.
В. 87. Гаврон Іван.
В. 102. Митросевич Катерина.
В. 120. Антоник Онуфрій.*
В. 130. Кокольський Микола.
В. 158. Пясецький Володислав.*
В. 160. Ковальчук Лука.
В. 161. Друзівський Марія О.
В. 168. Гузар Микола.
В. 172. Леськів Іван.
В. 176. Конюх Роман.*
В. 192. Бурчицька Марія.
В. 193. Винязь Іван.
В. 204. Воробець Дмитро, Тилитник Анна.
В. 206. Яковенко Григорій.
В. 231. Космина Василь.
В. 242. Стоппій Михайло.*
В. 261. Стадник Ілля.
В. 276. Нановський Альбин.
В. 281. Круль Иосип.
В. 342. Дмитрів Євдокія.
В. 361. Левицький Григорій.
В. 364. Тарасюк Осипа.
В. 367. Андрусів Юрій, Дик Марія.
В. 370. Боднар Юрій.
В. 388. Совинський Іван.
В. 461. Пайташ Іван.*
В. 476. Андрушків Василь.*
В. 483. Вернард Феська.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1955 р. було в УНСоюзі повнолітніх членів	49,493
В місяці березні 1955 р. прийнято нових	137
В місяці березні 1955 р. прийнято наново	91
В місяці березні 1955 р. прийнято з переступ. листами	49
В місяці березні 1955 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	9
В місяці березні 1955 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	49,779
В місяці березні 1955 р. суспендовано	111
В місяці березні 1955 р. відійшли з переступ. листами	54
В місяці березні 1955 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	8
В місяці березні 1955 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці березні 1955 р. відійшли зо зворотом у готівці	56
В місяці березні 1955 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці березні 1955 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	9
В місяці березні 1955 р. відійшли на виплачене обезпеч.	18
В місяці березні 1955 померли	35
Разом	291
З кінцем місяця березня 1955 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,488

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	4
В клясі 1 на $ 500	56
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	125
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	408
В клясі 2-1000 на $1000	267
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	6,190
В клясі 3-1000 на $1000	4,782
В клясі 3-1500 на $1500	66
В клясі 3-2000 на $2000	55
В клясі 3-2500 на $2500	8
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,631
В клясі 4-1000 на $1000	2,376
В клясі 4-1500 на $1500	54
В клясі 4-2000 на $2000	42
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	10
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	124
В клясі 5- 500 на $ 500	2,857
В клясі 5- 750 на $ 750	400
В клясі 5-1000 на $1000	6,281
В клясі 5-1500 на $1500	158
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,818
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,300
В клясі 6-1500 на $1500	42
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	51

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 21- 500 на $ 250	2,225
В клясі 21-1000 на $1000	821
В клясі 21-1500 на $1500	18
В клясі 21-2000 на $2000	11
В клясі 21-2500 на $2500	4
В клясі 21-3000 на $3000	2
В клясі 21-3500 на $3500	4
В клясі 21-4000 на $4000	2
В клясі 21-4500 на $4500	1
В клясі 21-5000 на $5000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,541
В клясі 22-1000 на $1000	2,110
В клясі 22-1500 на $1500	33
В клясі 22-2000 на $2000	47
В клясі 22-2500 на $2500	8
В клясі 22-3000 на $3000	9
В клясі 22-3500 на $3500	5
В клясі 22-4000 на $4000	1
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	157
В клясі 23-1000 на $1000	82
В клясі 23-1500 на $1500	4
В клясі 23-2000 на $2000	10
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,323
В клясі 24-1000 на $1000	1,431
В клясі 24-1500 на $1500	23
В клясі 24-2000 на $2000	37
В клясі 24-2500 на $2500	7
В клясі 24-3000 на $3000	7
В клясі 24-3500 на $3500	4
В клясі 24-5000 на $5000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	177
В клясі 25-1000 на $1000	134
В клясі 25-1500 на $1500	4
В клясі 25-2000 на $2000	11
В клясі 25-2500 на $2500	2
В клясі 25-3000 на $3000	2
В клясі 25-3500 на $3500	6
В клясі 25-5000 на $5000	2
Разом	49,488

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 3. Сухорська Елейн К.
В. 20. Юрків Марія Ст.
В. 23. Вінковська Каролина А.
В. 28. Чуба Карін А.
В. 38. Гаркінс Христофор Р., Тарбей Карін М.
В. 57. Дендзерський Осип.
В. 62. Відей Іван И.
В. 63. Оресик Пилип А., Петро Ґері М., Цесаріо Карін Л.
В. 76. Ванасевич Михайло І.
В. 91. Бончак Клавдія Дж.
В. 102. Дович Ірина.
В. 120. Касолі Роберт, Ковалик Михайло О., Москаля Карло.
В. 125. Романів Константина М.
В. 127. Гнатів Василь Є.
В. 146. Добрянська Софія М.
В. 153. Головінський Юрій В., Кульчицька Елінора М., Радишевський Михайло, Степан.
В. 161. Мазурик Тимко Я.
В. 168. Мовчан Марія, Михайло.
В. 170. Стефінів Михайло.
В. 189. Гулай Борис.
В. 191. Клевич Петро М.
В. 194. Свєнц Люба М.
В. 204. Гіноччіо Єлисавета А., Петро Дж., Роман А., Тома Е., Яким П.; Майданський Михайло, Патриція.
В. 213. Гиш Юлія.
В. 219. Ільчишин Марія Є., Юрів Даяна.
В. 221. Чувала Іван М.
В. 243. Парійчук Шарон А.
В. 254. Ципцар Михайло А.
В. 256. Вандровський Аліція М., Вріян, Іван К.; Бравн Карло Д. 2, Сидонія А., Тома 2; Кийовська Юлія Фр., Фелан Ґарі, Роберт Е.; Фішер Іван, Маріянна 2.
В. 278. Сироцький Франко мол.
В. 306. Копей Михайло П.
В. 312. Семичів Валентина, Олександер, Олена, Петро.
В. 314. Череняк Єлисавета А., Роберт И.
В. 320. Ричмонд Карін Е.
В. 323. Вілик Рой М., Яремко Марко С.
В. 334. Калушка Дарія А.
В. 336. Полянський Степан М.
В. 345. Каркоч Орися, Павлюк Юлія М.
В. 348. Стржелец Олена.
В. 350. Доріш Давид Д.
В. 355. Свищук Андрій Р.
В. 361. Гузар Василь Д. 2.
В. 364. Юроско Павлина.
В. 367. Заблоцька Анна, Ольга; Петрик Мирослава.
В. 372. Шніцер Роман.
В. 379. Скрипник Дмитро І., Щирба Роберт М., Яник Мирон.
В. 383. Домурад Карло Р.
В. 385. Лісович Богдан Д., Рома М.; Муха Володимир И., Оксана, Петро.
В. 386. Писула Гейл Л.
В. 393. Микитка Едвард Ф.
В. 397. Климовська Ніна С.
В. 404. Гальчик Богдан В., Кошман Іванна В., Роберт Г.; Лис Мілісент Л.
В. 406. Русин Василь И. мол., Ґері В.
В. 419. Солодух Василь А.
В. 423. Вренич Михайло, Юрій; Гриняк Ангелина, Ірина, Леся, Олександер, Орест; Дезурко Мирон, Кузмяк Євген, Зоя, Ірина, Надія; Степовий Анатоль, Ліна.
В. 432. Комарницький Ігор П., Оксана М.
В. 433. Федюк Іван, Микола, Ольга.
В. 437. Гайдучок Марія.
В. 441. Зеленяк Микола.
В. 471. Криса Михайло.
В. 480. Головатий Ірина М., Олег Р.
В. 493. Косик Арета, Ірина; Музика Орест, Юрій.
В. 498. Гоголь Роман А.
В. 502. Ковальський Юрій А., Чуганюк Олександра П.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Колоновський Варвара А., Даяна М., Иосип С.; Полиняк Данило.
В. 61. Козенко Елейн, Єва А., Михайло Е.
В. 91. Вілець Роберт А., Ревак Кетлін М., Павло Р.
В. 94. Гриник Яким Р., Дідицький Галина, Ірина, Юрій.
В. 102. Тимчишин Богдан, Тарас, Юрій.
В. 150. Вебер Беверлі З., Іван И., Михайло.
В. 179. Поласька Розалія М.
В. 192. Ваґан Звенислав.
В. 194. Віловчук Данило А., Копець Анастасія, Степан.
В. 225. Кондрад Варвара А., Григорій Ф., Леррі Д.
В. 379. Олійник Мирослав.
В. 414. О'Кіф Іван Ф., Іванна.
В. 423. Лаврів Богдан, Ярослав.
В. 430. Ярош Богдан.
В. 432. Оленяч Дарія І., Леся.
В. 439. Лейбич Іван Я.
В. 442. Захарчук Роман.
В. 461. Субоситс Роза-Марія.
В. 472. Ільницька Рома М.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 96. Пеленська Ореста.
В. 102. Купчик Давид К.
В. 122. Чудолій Марія, Микола.
В. 147. Карпяк Квітослава, Марта.
В. 153. Анкелевич Євгенія.
В. 220. Війтик Богдан.
В. 321. Іванюк Степан.
В. 368. Чорний Ігор В.
В. 379. Скрипник Володимир Е. 2, Галина О. 2, Ірина Ст. 2.
В. 432. Береговський Данило, Міґус Ольга 2, Пащин Ольга.
В. 472. Лушпинський Іларіон Ю., Христина М.; Солган Христина, Юрій.
В. 479. Гречка Ярослав Р. 2.
В. 495. Стельмах Юрій Л.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 189. Горихата Микола, Ніна, Олександер.
В. 194. Онищак Оксана.
В. 205. Крепич Маргарита А.
В. 225. Комар Григорій, Кочман Патриція.
В. 292. Шафранський Иосип П.
В. 399. Зарицька Орися.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 42. Коваль Богдан, Іван, Михайло.
В. 45. Адріішин Зиновій, Ольга, Ярослава.
В. 61. Рилик Андрій, Марія.
В. 62. Делля-Векчія Євген А.
В. 88. Коржик Євгенія.
В. 92. Більська Лідія А. 2.
В. 94. Виковець Микола, Ганиш Євген, Гінець Карін М., Жураковський Едвард И., Петро И.; Івасюк Ирина О., Співак Богдан, Яцків Юрій.
В. 127. Гаврилюк Мирослав, Головатий Степан Б.
В. 141. Мацьків Марія.
В. 153. Гаврилюк Степан.
В. 155. Черепанин Геральд І., Роналд С., Яким К.
В. 164. Лупашинський Єлисавета А., Іван, Катерина, Марія.
В. 170. Ведмідь Юрій.
В. 185. Романишин Лідія, Михайлина.
В. 191. Враґаль Доротея Л.
В. 204. Пасічний Богдан, Марія, Мирон; Цимбалістий Доротея А., Стефанія.
В. 252. Салабан Петро О.
В. 277. Павшук Марія.
В. 333. Варон Донна К., Леррі.
В. 356. Данків Маріянна, Иоахим М.; Опришко Дана М., Ірина, Иосип, Олена; Симчич Єлисавета, Марія, Микола, Михайло, Петро.
В. 379. Левкович Іван.
В. 390. Кушик Іванна.
В. 430. Майхрович Люба.
В. 457. Варварів Вікторія, Греблюк Василь, Иосип, Марія; Примак Віктор, Петро.
В. 472. Наконечний Андрій О., Остап Р.
В. 473. Луговий Ігор Р., Ляриса М., Тереса О., Юрій М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 34. Стефківський Богдан.
В. 45. Гречка Ярослав Р. 2.
В. 125. Солган Христина, Юрій.
В. 140. Чорний Ігор В.
В. 292. Пеленська Ореста.
В. 379. Сенчишак Віра, Марія.
В. 423. Скрипник Володимир Е. 2, Галина О. 2, Ірина Ст. 2.
В. 456. Пащин Ольга.
В. 491. Воробайко Іванна.
В. 501. Стельмах Юрій Л.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

В. 1. Полиняк Данило.
В. 17. Луців Іван, Максимчак Долорес Р.
В. 51. Глиновська Флоренція.
В. 74. Прох Віллі.
В. 94. Гортон Ричард И.
В. 148. Вільський Федір М.
В. 225. Комар Віра, Марія.
В. 299. Турянська Віра.
В. 364. Врублевська Марія.
В. 385. Касанчук Анастасія А., Джаролд М.
В. 442. Захарчук Роман.
В. 472. Мілянич Ігор М. М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 11. Кореньовський Микола.
В. 59. Троль Павлина О.
В. 130. Марків Ірина.
В. 147. Радьо Петро М.
В. 164. Гунчар Джефрей Г., Дубіль Настуня.
В. 179. Вілик Василь, Роберт.
В. 256. Стахів Софія.
В. 414. Барбаш Елейн Ш., О'Кіф Іван Ф., Іванна.
В. 445. Ваклунд Тетяна.
В. 466. Козак Євгенія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 45. Гарасим Глорія Р.
В. 96. Енгель Іван Е., Свішер Маврін.
В. 170. Сітка Дзюнь.
В. 177. Рекрут Степан О. мол.
В. 204. Цимбала Євгенія.
В. 219. Фурда Богдан 2.
В. 251. Головчак Иосип.
В. 274. Земко Леся М.
В. 390. Прухницька Анна О.
В. 422. Равлик Іван З.
В. 425. Калинчук Данило В., Смук Анна Г.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 430. Лойко Ричард, Юліянна, Ярослав.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 153. Хапко Степан.
В. 240. Рабкевич Володимира.
В. 394. Тимоч Ольга.
В. 457. Ринасевич Богдан 2.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1955 р. було в УНС дітей членів	21,028
В місяці березні 1955 р. прийнято нових	133
В місяці березні 1955 р. прийнято наново	40
В місяці березні 1955 р. прийнято з переступ. листами	27
В місяці березні 1955 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	9
Разом	21,237
В місяці березні 1955 р. суспендовано	76
В місяці березні 1955 р. відійшли з переступ. листами	18
В місяці березні 1955 р. відійшли до старших чл. УНС	15
В місяці березні 1955 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	9
В місяці березні 1955 р. відійшли зі зворотом у готівці	14
В місяці березні 1955 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	16
В місяці березні 1955 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці березні 1955 р. відійшли на безплатне продовж.	3
В місяці березні 1955 померли	5
Разом	156
З кінцем місяця березня 1955 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	21,081

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 2-ій на $ 500	2,933
В клясі 2-ій на $ 400	657
В клясі 3-ій на $ 100	1,773
В клясі 4P на $ 250	178
В клясі 4P на $ 500	3,983
В клясі 4P на $1000	1,867
В клясі 5E на $ 250	294
В клясі 5E на $ 500	4,855
В клясі 5E на $1000	1.776
В клясі 6C на $ 500	1,165
В клясі 6C на $1000	672

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
DMYTRO HALYCHYN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
MICHAEL PLZNAK
310 E. 74th St., New York, N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
Mrs. GENEVIEVE ZEREBNIAK
645 Reed Avenue, Akron 1, Ohio

РЕКОРДОВИЙ СЕКРЕТАР:
GREGORY HERMAN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland, Chicago 34, Ill.

JOHN W. EVANCHUK
8930 Manor Ave., Detroit 4, Mich.

PETER KUCHMA
95 E. 7th St., New York 3, N. Y.

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie St.
Winnipeg, Man., Canada

ГОЛОВНІ РАДНІ:

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd., W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

JOHN KOKOLSKI
23 Fairlawn Ave., P.O. Box 467
Woonsocket, R. I.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

Mrs. MARIA DEMYDCHUK
416 — 17th St., Brooklyn 15, N.Y.

ANDREW JULA
Sands Plan P.O. Box 277
Fair Oaks, Pa.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Ave.
Chicago 51, Ill.

Dr. YAROSLAW PADOCH
33 Hillside Ave., Mahwah, N. J.

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N. Y.

WALTER DIDYK
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.

NICHOLAS DAWYSKYBA
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchinson St.
Philadelphia 41, Pa.

Головна канцелярія У.Н.Союзу знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Поштова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 4-1016.

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	238
E20 на $1000	137
E20 на $2000	—
E18 на $ 500	89
E18 на $1000	102
E18 на $2000	4
E18 на $3000	1
E65 на $ 500	1
E65 на $1000	1
P20 на $ 500	159
P20 на $1000	176
P20 на $2000	2
P65 на $ 500	16
P65 на $1000	2
Разом	21,081
З кінцем місяця березня 1955 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	70,569

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за березень 1955 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з виїмком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж березня 1955 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1955 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	265.29	180	185.74
2	259.75	181	101.51
3	181.58	182	256.65
5	527.58	185	86.45
6	120.28	186*	206.27
7	209.05	187	96.47
8	447.59	188	25.25
9	180.53	189*	1,082.93
10	142.38	190	39.11
11	190.39	191	358.37
12	160.33	192	298.11
13	215.42	193	36.36
14	669.54	194*	878.11
16	67.75	195	27.22
17	56.22	196	52.49
18	112.68	197	24.91
20	592.25	198	15.35
21	229.48	199	59.08
22	311.58	200	480.99
23	151.33	201	36.13
24	120.79	202	36.87
25	394.27	203	169.72
26	27.17	204	1,837.31
27	506.46	205	46.71
28	153.53	206	704.21
29	409.28	207	89.05
30	105.33	208*	54.54
31	124.56	209*	80.70
32	27.96	210	151.64
33	312.82	211	246.88
34	12.79	212	59.87
36	248.32	213	253.41
37	216.30	215	202.31
38	352.06	216	12.72
39	1,054.03	217	927.95
40	65.84	218	405.75
41	52.05	219	765.25
42	348.72	220	602.57
43	54.69	221*	5,797.89
44	162.45	222	79.70
45	835.43	223	428.04
46	143.35	224	144.24
47	89.27	225	26.35
48	66.58	226	22.68
49	208.45	227	31.40
50	81.22	228	64.52
51	148.46	229	119.99
52	148.59	230	859.05
53	169.89	231	12.39
54	122.32	232	73.16
55	217.18	233*	562.45
56	169.41	234	288.40
57	464.15	235	132.84
59	633.81	236	253.14
60	59.38	237	231.46
61	98.69	238	657.99
62	175.20	239	340.40
63	674.97	240	973.54
64	246.05	241	144.02
65	219.07	242	271.86
66	67.45	243	115.71
67	176.39	244	28.07
69	419.47	245	315.01
70	406.70	246	89.90
71	131.41	247	230.49
72	68.99	248	114.12
73	132.49	249	34.95
74	39.33	250	6.90
75	394.88	251	260.00
76	476.23	252*	638.31
77	49.08	253	167.94
78	77.02	254	490.58
79	18.66	255	39.65
80	90.15	256	318.10
81	159.75	257*	199.94
83	382.02	258	19.82
84	237.41	259	339.89
85	270.70	260*	161.42
86	168.78	261	120.42
87	144.44	262	177.74
88	9.65	263	37.88
89	54.18	264	48.00
90	243.28	265	129.56
91	370.48	266	856.66
92*	49.15	267	137.83
93	124.07	268	396.11
94	1,363.38	269	20.84
95	39.92	270	382.89
96	412.96	271	432.69
97	271.60	273	9.78
98	95.11	274	291.26
99	171.96	275	116.60
100	216.16	276	482.41
101	31.74	277	1,057.83
102	1,043.83	278	34.25
103	196.27	279	33.73
104	225.48	280	215.23
105	376.44	281	539.36
106	1,180.43	282	46.48
107	180.05	283	262.71
108	134.77	284	150.13
109	153.16	286	153.32
110*	11.61	287	729.76
111	53.45	288	284.85
112	280.76	289	177.84
113	115.60	290	156.39
115*	372.79	291*	492.70
116	167.68	292	1,443.03
117	196.31	293	311.55
118	136.38	294	29.02
119	106.98	295	381.92
120	378.33	296	328.67
121	222.65	297	23.35
122	41.98	298	100.19
123	151.56	299	187.60
124	148.18	300	139.68
125	429.12	301	537.65
126	97.16	302	23.72
127	1,180.87	303	76.40
128	118.20	304	503.66
129	38.25	305	231.13
130	1,053.09	306	137.67
132	160.73	307	114.68
133	345.61	308	148.74
134	137.59	309	86.69
135	37.52	310	201.92
137	239.90	311	13.96
138	100.19	312	98.70
139	92.45	313	18.90
140	258.23	314	10.93
141*	155.08	315	28.50
142	326.69	316	690.24
143	328.30	317	151.82
145	93.30	318	160.67
146	445.18	320	396.39
147	646.39	321	183.12
148	57.73	323	190.34
149	140.56	324	340.47
150	348.50	325	626.23
151*	289.59	326	82.48
152	139.43	327	352.79
153	131.44	329*	54.87
154	38.85	330	295.09
155	841.71	331	116.62
156	498.50	332	110.16
157*	11.66	333	122.89
158	346.07	334	489.11
159	71.41	335	80.54
160	164.41	336	679.59
161	638.69	337	164.73
162	25.74	338	375.79
163	536.78	339	184.47
164*	1,097.50	340	14.81
165*	136.75	341*	1,262.54
166	58.38	342	289.40
167	118.89	343	263.75
168	257.03	344	102.86
169	33.35	345	192.50
170	569.38	346*	11.64
171	277.86	347	272.17
172	87.37	348*	523.14
173	191.65	349	65.40
175	394.62	350	319.12
176	256.33	351	74.75
177	224.32	352	222.31
178*	667.83	353	129.31
179	325.37	355	211.74

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
356*	254.12	429	56.45
357	75.67	430	1,096.39
359*	69.24	431	34.62
361	3,454.75	432*	2,475.01
362	166.06	433	100.81
363	109.26	434	13.67
364	1,176.11	435	81.64
365	50.47	437	431.47
366	14.93	438	105.32
367	985.00	439	181.98
368	31.72	441	576.45
369	301.75	442*	65.81
370	474.79	443*	19.45
372	263.93	445	646.90
373	63.39	446	170.55
374	170.38	447*	15.10
375	407.67	448	48.22
376	109.86	449	2.66
377*	50.16	450	5.96
378	151.35	451	35.04
379	2,350.09	452	141.53
380	76.78	453	58.46
381	20.56	454	12.62
382*	50.86	455	111.39
383	311.33	456*	323.62
384	88.44	457	373.15
385	537.04	458	534.68
386	132.31	459*	224.05
387	37.14	460*	227.82
388	516.19	461	132.73
390*	349.84	462*	107.88
392	11.71	463*	61.36
393	124.17	464	416.33
394	166.96	465*	192.89
395	53.27	466	165.22
396	47.58	467	54.24
397	403.21	469*	340.54
398	40.64	470	151.96
399*	103.45	471	188.00
400	76.42	472*	457.48
401	20.51	473*	851.31
402*	102.60	474	113.76
403	127.78	476	100.76
405	56.85	477	122.39
406	241.82	478	26.31
407	41.33	479	35.53
409	86.05	480*	45.48
410	14.74	481	149.57
411	25.74	482	76.42
412*	84.87	483	175.26
413	162.71	484	307.20
414	489.56	485	74.13
415*	30.52	486	30.31
416	6.64	487	148.72
417*	12.42	488	8.69
418	211.55	489	168.70
420	34.24	490	119.19
421	82.26	491*	70.15
422	29.27	492	4.02
423*	862.52	496*	.50
424*	117.59	497*	199.38
426	48.86	498	207.43
427	358.10	500*	22.28
428	219.76	501	26.84
		502*	7.11

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $123,229.54

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	209*	5.64
3	2.42	216	4.57
28	4.21	221*	3.76
30	5.96	234	15.70
33	5.73	237	2.88
37	8.82	243	4.60
39	68.23	245	1.06
65	10.71	274	1.59
70	5.07	275	8.15
83	2.86	278	1.15
90	4.40	286	23.14
101	3.04	305	3.91
106	1.26	316	1.41
112	4.11	321	3.93
117	4.86	335	3.70
125	2.66	336	8.73
127	3.37	342	3.24
139	1.22	361	2.68
143	6.50	367	3.71
147	24.11	370	3.68
151*	3.53	384	13.78
170	2.34	388	5.28
185	5.66	482	2.86
296	2.65		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 317.37
Разом з місячних вкладок від членів	$123,546.91
Відсотки від бондів	39,717.48
Відсотки від морґеджів	2,661.71
Відсотки від членських позичок	1,630.86
Чинш і інші приходи на реальностях	3,783.06
Приходи друкарні і книгарні	16,623.58
Надвишка при сплачених бондах	2.44
Вкладки від членів на Захист-Сиротинець (Союзівку)	6.40
З переносу федерального податку за поміч. сили	760.53
З переносу стейтового податку за помічні сили	64.30
З переносу резерви за переписаних членів мол. департ. до деп. старших членів	343.50
З переносу виплаченої нагороди відділовим предсідникам і касирам за членів молод. деп.	1.031.50
З переносу виплаченої нагороди за нових членів мол. деп. до адміністр. фонду старших членів	920.25
З переносу виплаченої нагороди організаторам за членів молод. теп. до адм. фонду старших чл.	174.00
З переносу інших фондів за членів мол. деп. до інших фондів ст. членів	13.20
З переносу резерви за суспендованих членів і членів, що відійшли з грошевими зворотами з посмертного до адмініс. фондів	15,531.51
Сплати морґеджів	5,525.63
Сплати бондів	1,006.31
Сплати чл. позичок	5,708.44
З переносу інвестицій в реальностях з фонду обезпеки інвест. і смертности до інвест. адміністраційного фонду	22,000.00

Сирітські части по бл. п.

Відділ:	
9 Свет Петро	500.00
106 Козишко Михайло	250.00
Разом	$241,801.61

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
3 Окрепкий Василь	$ 500.00
9 Свет Петро	1,000.00
66 Павлик Варвара	1,000.00
67 Майко Йосиф	1,000.00
87 Гаврон Іван	1,000.00
102 Форемний Володимир	1,000.00
102 Митросевич Катерина	1,000.00
106 Козушко Михайло	500.00
106 Северинський Г. Яків	1,000.00
158 Пясецький Володислав	1,000.00
172 Леськів Іван	500.00
176 Конюх Роман	500.00
179 Вемба Іван	1,000.00
198 Бурчицька Марія	250.00
193 Витязь Іван	1,000.00
203 Копитко Евгенія	500.00
204 Тілітнік Анна	500.00
213 Літвін Йосиф	750.00
239 Ухнят Василь	500.00
242 Стопі Михайло	1,000.00
251 Загута Дмитро	1,000.00
276 Нановський Альбін	1,000.00
281 Король Йосиф	500.00
305 Гуменюк Марія	1,000.00
324 Олійник Василь	1,000.00
342 Дмитрів Евдокія	1,000.00
361 Абрамюк Ілія	500.00
364 Тарасюк Йосифина	1,000.00
367 Дик Марія	500.00
431 Кирилюк Дмитро	500.00
435 Боднар Йосиф свщ.	250.00
476 Андрушків Василь	1,000.00
481 Волк Павло	500.00
481 Кізік Іван	500.00
483 Бернард Феська	250.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	3,598.53
Грошеві звороти	4,514.51
Перенос резерви за суспендованих членів в 1954 р.	15,531.51
Виплати на реальностях: податок, вода, паливо і т.п.	1,987.66
Відсотки на закуплених бондах	144.44
Дивіденда для прийнятих наново членів	3.00

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ	
240 Багрійчук Теофіль	510.00
241 Липка Василь	256.82

Виплати з народного фонду:

Америк. Червоний Хрест	300.00
Українська Енциклопедія в англійській мові	150.00

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ	
1 Карпяк Текля	25.00
7 Михалишин Дмитро	35.00
18 Вітяк Йосиф	25.00
20 Шавінський Іван	40.00
27 Богданський Петро	40.00
29 Бат Микола	35.00
29 Гавришко Стефан	40.00
29 Язвінський Іван	35.00
48 Мазула Аксентій	35.00
52 Гнатів Тома	100.00
59 Бабій Агафія	25.00
59 Бойко Параска	35.00
61 Релік Марія	25.00
62 Відей І. Петро	40.00
62 Вольчанський Василь	40.00
76 Чудик Дмитро	40.00
78 Лойко Григорій	35 000
85 Кузо Йосиф	35.00
86 Гайдук Яків	35.00
87 Костецький Олекс.	40.00
94 Іванюк Василь	25.00
99 Лавний Петро	40.00
103 Орищин Блянка	25.00
103 Псюк Василь	25.00
106 Елечко Юлія	25.00
107 Біндас Михайло	25.00
109 Курник Катерина	25.00
109 Курник Семен	25.00
109 Мороз Олекса	35.00
109 Салтисяк Софія	25.00
109 Щепко Дамян	30.00
130 Тимців Марія	25.00
139 Волошин Текля	25.00
149 Кравс Гелина	30.00
155 Білінська Агафія	25.00
155 Ковальчук Олекса	40.00
155 Марусяк Гелина	25.00
155 Шпак Йосиф	35.00
156 Якимець Данило	35.00
158 Баглай Анна	25.00
158 Кісь Лука	35.00
163 Сенів Марія	25.00
163 Сенів Юрій	35.00
164 Роль Іван	35.00
164 Рудий Микола	35.00
164 Ясінська Анна	25.00
176 Бабяк Петро	50.00
176 Круць Василь	40.00
177 Накопінська Марія	25.00
179 Любчин Ілія	35.00
185 Наконечний Василь	30.00
186 Баволяк Анастазія	25.00
186 Капітула Анна	25.00
186 Когут Марія	25.00
204 Близнак Микола	50.00
213 Баглай Григорій	35.00
213 Кузенько Лука	35.00
218 Адамяк Тимко	50.00
221 Массвич Василь	40.00
227 Дрост Юрій	30.00
230 Яслик Ева	25.00
230 Ліпинський Микола	30.00
232 Ґаздайка Теодор	35.00
233 Смола Текля	25.00
242 Доріш Іван	35.00
243 Скорська Марія	25.00
245 Сидорець Григорій	40.00
246 Притула Юрій	35.00
256 Барнич Михайло	40.00
259 Гесьорська Марія	25.00
266 Пукирис Антін	30.00
274 Кіхтан Параскевія	25.00
280 Говка Силвестер мол.	30.00
280 Міленко Анастазія	25.00
287 Павчак Іван	35.00
287 Стельмах Василь	40.00
292 Шеремета Онуфрей	40.00
296 Бойко Марія	30.00
301 Січевська Ева	30.00
325 Лис Стефан	40.00
325 Сокіл Лаврентій	35.00
331 Худьович Юрій	35.00
333 Сеґін Анна	25.00
336 Байко Микола	35.00
336 Наконечна Параскевія	25.00
339 Сорока Марія	35.00
352 Гавриляк Михайло	40.00
361 Катулька Йосиф	50.00
361 Сагайдак Марія	25.00
361 Якимів Григорій	35.00
367 Ковальчук Гелина	25.00
367 Лисько Володимир	40.00
375 Литвин Іван	40.00
379 Дріст Петро	35.00
383 Шибаль Гнат	35.00
388 Лесик Ефрозина	25.00
407 Гнатушко Розалія	25.00
413 Шах Микола	30.00
413 Урбан Стефан	30.00
420 Кордоновий Раймонд	35.00
427 Мончак Стефан	30.00
427 Шпак Марія	25.00
436 Ропчан Розалія	25.00
471 Стадник Павло	30.00
484 Козій Ярослава	25.00
484 Задорожна Дарія	25.00
502 Цьона Павло	40.00

Виплати з адміністраційного фонду

Виплати друкарні і книгарні	18,465.41
„Свобода" за орган	5,500.00
Платня помічних сил	3,149.35
Актюар за оцінку грамот і інші праці	2,500.00
Нагороди за нових членів	2,052.75
Нагороди для відділових предсідників і касирів	2,032.00
Платня головного уряду	1,875.00
Нагороди організаторам	915.25
Федеральний податок за помічні сили	888.78
Кошти подорожі і репрезентації	767.79
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Винайм машин для зладження звітів (IBM)	527.00
Лікарі за нових членів	239.00
Кошти подорожі організаторів	200.55
„Свобода" за праці і друки	176.50
Канцел. видатки на пошту	175.00
Друки і папір для зладження виказів (IBM)	149.28
Телефон	97.69
Спортова акція	95.00
Головний лікар	60.00
Канцелярійні прибори	58.05
Оплата за канадійські чеки	44.39
Оголошення	36.00
Фотографічні знимки членських аплікацій	35.37
Обезпечення помічних сил (Workmen's Compensation)	30.00
Направи і чищення машин	13.14
Асекураційні журнали	12.88
Стейти за дозволи (лайсенси)	10.00
Вода	3.00

Виплати з фонду забезпеки інвестицій і смертности:

Податок, паливо, світло і інші виплати на реальностях в Керґонксон	3,528.09

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	101,540.00
Інвестовано в морґеджах	36,000.00
Позички членам	4,988.86
Перенос інвестицій в реальностях з фонду обезпеки інвестицій до адміністраційного фонду	22,000.00
Разом	$265,302.60

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем лютого 1955 р. осталася	$415,380.25
Прихід за березень	241,801.61
Разом	$657,181.86
Розхід за березень	265,302.60
Готівка з кінцем березня 1955 р. остається	$391,879.26

БІЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 391,879.26
Морґеджі	678,362.76
Бонди	12,730,130.20
Позички членам	307,105.67
Реальности	317,328.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$14,435,349.74

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$13,720,651.29
Адміністрац. фонд	219,857.31
Конвенційний фонд	17,438.64
Запомоговий фонд	231,881.51
Народний фонд	16,980.51
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	67,238.67
Резервовий фонд	18,687.54
Сирітський фонд	106,487.60
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	33,739.52
Фонд Захисту - Сирот.	2,437.15
Разом	$14,435,349.74

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	30.61	88*	1.35
2	58.90	89	.93
3	46.18	90	14.91
5	136.55	91	14.57
6	126.93	92*	8.89
7	40.21	93	49.80
8	179.78	94	357.06
9	24.09	95	.45
10	61.99	96	155.29
11	83.23	97	8.55
12	25.12	99	20.42
13	90.06	100	16.96
14	394.51	102	308.29
16	22.50	103	41.13
17	17.71	104	22.23
18	5.53	105	269.53
20	173.87	106	379.15
21	34.20	107	26.95
22	22.56	108	4.57
23	23.61	109	27.33
24	5.78	110	14.55
25	117.24	111	1.58
26	1.35	112	68.69
27	120.05	115	28.65
28	9.45	116	35.02
29	53.29	117	10.73
30	2.92	118	5.20
33	137.85	119	27.98
34	9.59	120	109.09
36	41.76	121	22.01
37	52.39	122	12.17
38	169.61	123	15.22
39	236.77	124	6.04
40	28.87	125	204.85
41	.33	126	5.35
42	104.51	127	127.75
44	35.73	128	52.00
45	268.19	130	302.53
46	52.31	132	34.95
47	36.46	133	13.39
48	19.80	134	10.09
49	144.64	135	1.08
51	15.84	137	35.60
52	73.95	138	15.00
53	74.63	139	19.39
54	30.90	140	17.21
55	68.00	141*	46.98
56	50.85	142	137.42
57	215.69	143	59.78
59	250.08	145	15.77
60	10.02	146	72.31
61	21.29	147	78.00
62	37.26	148	2.48
63	219.68	149	16.41
64	22.70	150	117.01
65	20.89	151*	26.78
66	15.07	152	1.39
67	4.48	153	59.72
69	48.20	155	109.81
70	48.04	156	253.79
71	54.05	157*	11.20
72	1.19	158	24.18
73	25.22	159	2.78
74	7.14	160	20.70
75	157.97	161	77.37
76	107.01	163	202.19
77	15.98	164*	307.98
78	1.94	165*	33.98
79	24.38	167	103.96
80	21.69	168	70.37
81	38.39	170	261.30
83	200.15	171	142.12
84	75.50	172	3.25
85	25.47	173	40.09
86	25.33	175	66.01
87	6.90	176	46.93

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
177	65.27	330	42.97
178*	168.30	331	157.25
179	44.19	332	1.80
180	88.44	333	8.61
181	14.45	334	164.73
182	39.09	335	14.12
285	10.80	336	68.99
286*	18.86	337	63.11
187	10.00	338	66.99
188	2.25	339	37.11
189*	244.85	341*	405.90
190	8.58	342	47.45
191	82.11	343	86.41
192	108.11	344	9.79
193	.25	345	30.15
194*	267.98	347	314.01
196	7.50	348*	113.43
198	.25	349	13.10
199	12.80	350	25.78
200	187.99	351	12.15
201	1.45	352	23.62
202	9.66	353	11.38
203	82.61	355	121.09
204	553.26	356*	61.35
205	20.50	357	7.84
206	271.61	359*	33.99
207	46.59	361	1,406.47
208*	42.40	362	65.31
210	1.04	363	47.60
211	43.23	364	195.19
212	7.48	365	3.78
213	65.91	366	.68
215	37.27	367	288.56
216	1.21	368	12.35
217	271.54	369	73.04
218	111.89	370	79.97
219	189.56	372	112.96
220	144.41	373	64.75
221*	2,000.86	374	70.97
222	7.10	375	46.76
223	44.24	376	9.29
224	50.51	377*	8.30
225	8.40	378	3.28
226	18.01	379	804.65
227	2.71	380	60.78
228	.45	383	90.47
229	9.61	384	8.64
230	137.56	385	214.85
232	17.58	386	30.14
233*	143.52	387	40.75
234	151.50	388	100.33
235	9.03	390	147.42
236	78.37	293	85.34
237	52.18	394	38.89
238	280.70	395	6.33
239	25.19	396	1.78
240	315.68	397	86.87
241	4.90	398	27.28
242	39.31	399*	61.89
243	55.25	400	7.93
244	3.48	401	1.86
245	79.81	402*	23.10
246	3.72	403	19.65
247	12.44	405	2.22
248	28.14	406	58.40
251	20.59	407	.45
252*	163.06	409	1.13
253	88.14	410	.45
254	100.83	412*	36.34
255	5.33	413	43.85
256	98.80	414	648.77
257*	32.61	415*	4.73
258	12.05	418	35.93
259	78.67	421	18.44
260*	7.40	422	4.27
261	22.05	423*	153.40
262	19.85	426	9.65
263	7.80	427	212.65
264	24.06	429	2.42
265	2.48	430	353.47
266	261.31	432*	756.70
267	51.85	433	148.60
268	53.85	435	65.44
269	2.52	437	181.08
270	40.44	438	14.47
271	51.72	439*	288.33
273	.45	441	124.72
274	22.64	442*	13.50
275	83.22	443*	36.15
276	126.30	445	202.07
277	428.30	446	123.91
278	43.09	448	5.95
279	2.35	449	2.17
280	2.70	450	.90
281	81.01	451	72.77
282	6.34	452	87.68
283	126.85	453	.45
284	6.38	454	15.07
286	6.56	455	45.97
287	200.16	456*	136.53
288	16.91	457	14.37
289	136.96	458	144.36
290	56.65	459*	27.92
291	88.61	460	57.32
292	513.09	461	100.13
293	102.38	462*	36.77
295	39.37	464	230.52
296	92.06	465*	50.20
298	7.59	466	210.41
299	19.39	467	1.13
300	31.79	469*	71.24
301	159.40	471	95.04
303	2.57	472*	119.55
304	117.50	473*	426.32
305	21.36	474	130.47
306	12.90	476	8.21
307	61.19	477	11.79
308	15.96	478	4.21
309	3.39	479	7.72
310	70.39	480*	1.35
311	1.35	481	62.45
312	125.86	482	6.84
313	50.18	483	23.21
314	34.57	484	183.73
316	178.33	486	3.43
317	38.04	487	16.31
318	197.66	489	5.40
320	138.74	490	71.06
321	53.84	491*	28.50
323	78.74	492	1.88
324	96.95	497	42.96
325	151.19	498	86.61
326	.25	500*	6.87
327	43.55	501	5.71
329*	9.25	502*	11.66

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	$35,049.56
Відсотки від бондів	6,217.60
Відсотки від морґеджів	228.32
Відсотки від членських позичок	15.68
З переносу федерального податку за поміч. сили	260.31
З переносу стейтового податку за помічні сили	12.83
Сплати морґеджів	3,656.75
Сплати позичок	25.24
Разом	$15,466.29

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
153 Хапко Іван	$ 400.00
240 Ранкевич Володимира	500.00
394 Тимох Ольга	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	1,400.00
Грошеві звороти	1,715.72
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	343.50
Відсотки на закуплених бондах	36.11

Виплати з адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	1,711.04
Нагороди для відд. предсідників і касирів за 1954	1,103.00
Нагороди за нових членів	1,075.25
Актюар за оцінку грамот і інші праці	800.00
„Свобода за Ukrainian Wekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	339.97
Нагорода організаторам за нових членів	174.00
„Свобода" за друки	105.00
Видатки канцел. на пошту	30.00
Обезпечення помічних сил (workmen's compensation)	30.00
Лікарі за нових членів	23.00
Перенос інших фондів за членів мол. деп. до деп. старших членів	13.20

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	25.385.00
Позички членам	1,725.68
Разом	$38,010.47

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем лютого 1955 р. осталася	$ 74,576.44
Прихід за березень	45,466.29
Разом	$120,042.73
Розхід за березень	38,010.47
Готівка з кінцем березня 1955 остається	$ 82,032.26

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 82,032.26
Морґеджі	40,489.81
Бонди	2,332,959.50
Позички членам	7,282.01
Разом	$2,462,763.58

Стан довжний:

Посмертний фонд	$2,396,428.96
Адміністр. фонд	66,334.62
Разом	$2,462,763.58

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем міс. березня 1955 року	$14,435,349.74
Майно молодечого департаменту У.Н.С.	2,462,763.58
Разом	$16,898,113.32

Р. Слободян, гол. касир.

Володимир Т. Купчинський

НАЗУСТРІЧ СОНЦЮ ЗОЛОТОМУ...

(Одна розмова з Лукою Мишугою)

Було це на Союзівці в гарний липневий пополудень. Я відіслав членів мосї „експедиції" до водоспаду, яким дуже гордиться Союзівка. Води цього водоспаду падають згори півтора милі високої і летять стрімголов просто на Союзівку... рурами.

Я подався до головного павільйону, щоб там у холодку трошки відпочити. З сусіднього крісла підвівся хтось, підійшов до мене і каже:

— Не потягли вас ваші до водоспаду?!

Я пізнав більше по голосі, хто це, бо прийшовши знадвору, був ще засліплений липневим сонцем.

— Ні, докторе, я вже за старий, щоб лазити по горах.

— Ходім на терасу — каже він. — Там спокійно поговоримо.

І ми вийшли на терасу з прекрасним видом на гору, але тільки сіли, як двері з лоскотом відчинилися, вбігла дівчинка, може вісімлітня, за нею влетів такий сам хлопець і почали довкола нас лапанку. Незайняті нами крісла пішли всі шкереберть. За добру хвилину вбігла мати хлопця:

— Богданку, будь чемний!

А звертаючись до д-ра Мишуги:

— Пане докторе, скажіть, що з тої молоді виросте. То страшне!

На це д-р Мишуга:

— Не журіться, пані. Нічого гіршого не виросте, як з вас, або з нас. Наші батьки так само думали, що як виростемо, то, або наступить кінець світу, або буде йому малощо бракувати до кінця.

При нашій визначній помочі пані попідносила крісла і лавки, і вийшла.

Ми знову сіли і тоді доктор сказав:

— Як чудово дзвенить у цих горах наша українська мова. Як добре, що провід Українського Народного Союзу вирішив придбати оцей гарний об'єкт, щоб створити для наших людей вакаційний центр. Прийшлось неодному з нас витерпіти не один незаслужений закид. Ви не масте поняття, скільки Екзекутива УНС випила гірких слів на Конвенції в Вашингтоні від людей, які не розуміли нашого кроку. Багато наших членів хотіли б бачити, щоб Союз мав сто мільйонів у банку, а не якісь там вакаційні центри. Я дивлюся на Союзівку не як на зоробкове підприємство. Хоч би до неї спочатку треба було дещо докладати, то морально вона зразу принесла вже великі користі. Ми масмо два відпочинкові осередки. Скільки національної реклями вони дадуть! Переїжджають поприних американці і бачать тут українську назву оселі. Так думаю, інші думають інакше. Чому в нас така розбіжність думок? Читаючи історію природи, я довідався багато дивних речей. Так раки, як і найдорожчі конхи, як і інші мушлі, не приходять на світ ані в таких панцерах, ані в таких дімках, у яких ми їх знасмо. Їх панцері й дімки відповідні до їх величини. Коли їх тіло стає завелике для панцера чи для дімка, то раки труться до каменів, а конхи б'ють об скали, і в той спосіб позбуваються своєї тісної домівки. Після шістьох місяців покриваються новим панцером, чи дімком, але вже більшим. Люди, загально взявши, не є такі щасливі, як ці створіння. Кожний з нас входить у життя зі своїм маленьким світом. А ця шкаралупа є така не раз тверда, що ми тільки відповідно до її величини ростемо. Що ми там не масмо, в цій шкаралупі! Кредо релігійне, кредо моральне, соціяльне, і ми цього свято придержусмося. Здибасмося з людьми інших переконань — то зараз заглядасмо в свою шкаралупу і порівнюсмо їх кредо з нашим. Є різниця! Але наше виховання, наша освіта примушують нас до толеранції. А все таки всередині ми не признасмо їм рації.

— Докторе! Чи ми всі засуджені на такий безнадійний стан: бути обмеженими до величини нашої шкаралупі?

— Ні! Але в дуже рідких випадках, і то тільки визначні уми потраплять визволитися з тісї шкаралупі. Ці одиниці, так як ті раки й конхи, виставлені тоді на небезпеку атаки так чужих, як і своїх. Я дивлюся на американців, на республіканців і на демократів; як часто їх переконання не є ніяким переконанням! Ще один підхід до тієї справи. Пам'ятаю Високий Замок у Львові. Сиджу на верху і дивлюся на Кайзервальд. Дивлюся і очам не вірю. Мільйони павуків на своїх срібних нитках летять попри гору. Подібне масмо на морю. Спеціяльні мушлі, виставивши вітрило, пливуть по воді сотки й тисячі миль туди, куди їх занесе вітер. Звуть їх арґонавтами. Дожили і ми таких часів, що й багато наших людей стало такими павучками й мушлями. Рознесла їх світова буря по цілій земській кулі. А тим, яких вітер приніс до берегів Америки, особливо тим з близьких до Ню Йорку стейтів, ми хочемо дати змогу зібратися на Союзівці.

— Чи знали ви „дзядзя" Дольницького? — спитав мене доктор.

— Як не знав. Духовник Семінарії у Львові. Давав шлюб моїй мамі і моїй сестрі.

— Отже „дзядзьо" видав Типик (Церковний Устав). Це було дуже люксусове видання. А коли його запитали, чому він видав цей Типик — він відповів своїм низьким басом: „Бо в нас кожний — то свій типик". А я скажу, що кожна людина має в своїй шкаралупі свій власний Типик. Коли ми були гнані вітром, то ми плили в тому напрямі, куди нас вітер ніс. Але коли ми прибули до берега — почали крутитися, то сюди, то туди. Світ крутиться з заходу на схід, а наші світики крутяться куди хочуть, хоч усі ми віримо, що крутяться на „зустрічу сонцю золотому". Одні крутяться з півночі на південь, другі зі сходу на захід, і де ми прийдемо, там уже сонце зайшло. Воно наперед нас світить іншим, а ми, доганяючи сонце, вічно крутимося в темряві. І це є найбільша наша трагедія.

Мишуга оглянувся і побачив крізь скляні двері, що публіка йде вже на долину до їдальні.

— От ми заговорилися, а то вже вечеря. Ходім їсти.

Ми встали. Я глянув ще раз на прекрасні гори, за якими вже сідало сонце, і ми пішли.

Сім місяців після того д-ра Мишуги не стало між живими. І нині я бачу Союзівку, а над нею постать того, що так багато причинився до її існування. Коли б він був знав, що так коротко буде вже між нами, то був би сказав так, як перський мудрець і поет, Омар Каям. Мудрець, вийшовши до свого городця і побачивши, як місяць посріблив його хату і розцвілі вишні, сказав: „Місяцю, місяченьку, як багато ти ще разів зійдеш і посріблиш оцю хату й оці розцвілі вишні, але мене вже тут не буде!"

Микола Остап'як

ПОЛІО — ДИТЯЧИЙ ПАРАЛІЧ

(2)

Вірус поліо атакує особливо тканини нервів, хоч досліди останніх часів виказують, що може він атакувати також інші тканини організму. Вірус поліо, діставшися до нутра клітини, використовує її, там розмножується і врешті її руйнує. Це власне діється при поліо, коли він руйнує клітини нервової системи, а коли та руїна є надто велика, тоді наступає параліч або смерть.

Досліджуючи заразливість поліо, зроблено великий крок вперед, коли вдалося заразити цим вірусом крім мавп також білі миші. Ці тварини заражено вірусом з мозку хлопця, що вмер на поліо в місцевості Ленсінґ. Прослідюючи заразливість вірусів поліо, що їх ізольовано під час інших випадків цієї недуги, не завжди вдавалося заразити ними мишей, хоч ними вдавалося легко заражувати мавпи. Це напровадило дослідників на думку, що мусить бути кілька типів вірусів поліо. В 1951 р. витрачено приблизно 400,000 долярів і ужито десятки тисяч мавп на те, щоб устійнити, скільки є типів віруса поліо. Врешті стверджено, що є три головні імунологічні типи вірусів поліо. Перший тип називається Брунгільда (Brunhilde). Назва походить від мавпи-шимпанза, що з його організму ізольовано цей тип віруса. Наступний тип називається Ленсінґ, є це назва місцевости, де його ізольовано. Останній тип називается Ліон (Leon), назва походить від малого хлопця, що вмер на поліо і з його тіла ізольовано цей тип віруса. Ці типи зазначують римськими цифрами I, II, III.

Ці віруси поліо викликають в організмі хворих специфічні імунітети, то значить кожний тип спричиняє імунітет тільки проти себе, а не проти всіх трьох.

Наприклад, хтось був хворий на поліо, що його спричинив тип перший, то він набув імунітет тільки проти віруса першого типу, так що в майбутньому той виздоровець може захворіти знову на поліо, як заразиться типом другим або третім.

Не треба при цьому змішувати ці імунологічні типи вірусів із формами недуги, про які ми згадували. Кожний з тих типів вірусів може спричиняти всі три форми недуги поліо.

Найчастіше виступає під час епідемії тип перший. Розуміється, що викриття цих трьох типів вірусів поліо має велике значення для продукції вакцини, що має охороняти, а властиво спричинювати в організмі відпірність проти всіх трьох типів збудника недуги поліо.

II.

В цій частині статті розглянемо поліо головно в аспекті лябораторних студій, що їх переводиться під час викривання та розпізнавання збудника поліо і затримаємось довше над ізоляцією та ідентифікацією віруса поліо, а то тим більше, що в подібний спосіб продукується вакцину д-ра Солка, яку тепер застосовується в широких розмірах для охоронного щеплення проти поліо. Для ізоляції та ідентифікації збудників різних вірусових недуг та для дослідів над ними, уживається в лябораторіях, залежно від недуги, різних тварин як: морські свинки, кролики, білі миші, хом'яки, мавпи, а також курячі яйця з ембріонами в різних стадіях розвитку.

Мавпи є найвідповіднішими тваринами для цих дослідів. Але вони дуже коштовний матеріял, бо, щоб прослідити всі підозрілі випадки під час епідемії поліо, треба б дуже багато цих тварин. Тому ізоляцію та ідентифікацію вірусів поліо переводиться тепер за допомогою годівлі живих тканин поза організмом. Уживають до цього тканин нирок мавп. Фраґменти цієї тканини, що вже пройшла таку годівлю, вкладається до т. зв. відживного плину, це значить фізольогічного розчину солі, в якому знаходяться декілька амінокислот, кінська, сироватка, вітаміни, коротко висловлюючись, є там все те, що може піддержати життя клітини.

Для знищення бактерій, які могли б там припадково дістатися, додають ще пеніциліни та стрептомицини. Ці антибіотики вбивають бактерії, що могли б знищити цілу культуру, але не шкодять вірусам. Частинки тканини, які находяться в пробірці з віджившим плином, оглядається під мікроспоком, щоб ствердити їх стан перед інкубацією. Опісля вкладається їх до інкубатора з температурою 37°C, а після 24 годинної інкубації оглядається їх знову. Тепер можна під мікроскопом завважити, що маленькі частинки тканини, часом зложені лише з кількох клітин, значно розрослися під час інкубації і тим самим виявили свою живучість.

(Далі буде)

СЕРЕД НАШИХ ЗАКАРПАТСЬКИХ БРАТІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нов". Коли спитати відповідальних людей за причини цього явища, то відповідь буває: „народ ся не інтересует", „шкода роботи, все даремне", „з того нічого не буде". І тут альманах наводить порівняння з іншими слов'янськими організаціями — українськими, польськими, словацькими, чеськими, сербськими. Всі вони ростуть постійно і сильно. Упадок русских організацій показує найкраще статистика членів:

Соединеніє ґреко-католіческих братств, Гомстед, Па. 1937 р. — 72.213; 1952 р. — 46.531. Общество Русских братств, Филаделфія: 1937 р. — 17,019; 1952 р. — 14.225. Юнайтед Сосайетіс оф ди Ґрік Кетолік Реліжен (МК. Кіспорт, Па): 1937 р. — 13.228; 1952 р. — 5.807. Соединеніє Русских Прав. братств, Питсбурґ: 1937 р. — 9.133; 1952 р. — 4.970.

Для порівняння альманах подає статистику членів українських організацій і пише про те, що „За 15 літ українські організації сильно виросли, вони приєднали більш як 44 тисячі членів. В той сам час карпаторусскі організації стратили 42 тисячі членів. В 1937 р. карпаторусскі організації мали 119 тисяч членів, а українські лише 56, тобто на половину менше. 15 літ пізніше українські організації мали більше як 100 тисяч членів, а карпаторусскі 77, тобто на 1/4 менше як українські. Найбільша українська організація, Український Народний Союз, більш як подвоїла число своїх членів — на 115%. За той час найбільша карпаторусска організація Соединеніє стратила більше як 30% своїх членів. В 1937 р. українська організауія в Питсбурґу виросла за 15 літ на 40%, в тому самому Питсбурґу, де знаходиться православне Соединеніє, яке стратило за той сам час 45% членів. Яка тому причина?

Щоб мати членів, пише альманах, треба тримати з ними зв'язок, тому кожна організація повинна видавати газету. І треба її видавати часто, найменше щотижня. Газета повинна бути добра, цікава, а не шмата. „Ошибаются ті наші мудрагелі, які думают, що наш народ дурний і йому добра і шмата. Коли замість газети наші люди дістают шмату, то они перестают інтересуватися і шматою і тою організацією, котра їм ту шмату посилає". УНСоюз, пише альманах, видає щоденну газету „Свобода". То газета, а не шмата, і вона виходить щодня, і не раз на тиждень або раз на місяць. Її редактор, д-р Мишуга, добрий журналіст. І тому Український Народний Союз росте. І далі альманах дорікає „господинови" Ткачеві, голові Соєдинення, який у „Вєстніку" того Соєдинения (21 жовтня 1954 р.) писав про те, що „дуже мала скількість членів зацікавлена ростом організації, який дуже потрібний, якщо ми маємо числитися і конкурувати з іншими союзами, яких членські ряди пучнявіють новими вписами. Ми ніяк не можемо збагнути основної причини цього жалюгідного стану".

Тому, що сам альманах ясної відповіді „господинові" Ткачеві не дає, дамо її ми. Просто, народ має досить Росії, бо, як щиро признається в своїй статті п. Магонець, „надії нашого народа на Росію два рази не здійснилися". Подруге — люди бояться і соромляться називатися „рускими", бо й сам альманах нарікає на те, що „Russian" стало тепер в Америці синонімом шпіона і зрадника. Тому карпаторуські організації повикидали із своїх назв слово „русский', і прикриваються самою обрядовою формою. Прикладів на це багато. Ось перед нами американська газета із Скрентону, Па., а в ній звіт з „грецького концерту". Читач газети так і думає весь час про греків, поки накінці не дочитає до складу хору: Джан Либа, Пітер Орішко, Пол Бурак, Майкл Ворона і ін. Та, найважніше, народ таки справді не дурний, він бачить, що мова, якою він розмовляє, ніяка „русска". Навіть згаданий альманах, що так побивається за русскою назвою, писаний досить пристойною українською мовою, хоч і старосвітською, з церковно-слов'янізмами, — мовою, яку ніякий справжній русскій русскою не назве. „Та дивіться, казав нам якось один русский (справжній, а не „грек"), якому ми показували той альманах: Mahonec! Та він навіть не знає, що в русскій мові немає „ґ", тільки „г"! Який то русскій!"

Ми бачимо, як розгубилися наші карпаторусскі. Одні тягнуться на комуністичному мотузку, другі, як згаданий альманах, — мають якісь надії на Росію, яка щойно колись постане, — православну і національну Росію. Треті — стають „греками", соромляться свого походження. А всі разом — не бачать, або бояться бачити ті переломові процеси, що відбувалися і відбуваються на Закарпатті. Кожному ясно, що коли б большевики застали там якийсь „русскій дух", перші б за нього вхопилися, а так — були змушені будь-що-будь числитися з народніми масами. Тим часом наші карпаторусскі все ще мислять категоріями своїх батьків і дідів, які 50-70 років тому покинули рідну землю і — стратили з нею зв'язок, живучи в світі давно мертвих ідей. При своїм значнім матеріяльнім дорібку і багатих організаціях в ЗДА, ті наші русскі намагалися тільки зберегти, законсервувати старі вартості, але вони не творили нових, і тому даремно шукати серед них своїх науковців, мистців, письменників і, навіть (як бачимо з жалів альманаху) — журналістів. А що варта нарід, який не витворює культурних вартостей?

Західній світ переживає тепер переоцінку російських вартостей і мобілізується до неминучого зудару. Той факт, що в карпаторусскому таборі показуються тріщини і спроби руху — слід уважати корисним явищем, що, може, допоможе швидше скристалізуватися і знайти себе цьому відламові нашого народу, досі неактивному в наших національних позиціях.

С. В.

КНИЖКА Й ЧАСОПИС — НАЙНЕОБХІДНІШІ РЕЧІ В ДОМІ КУЛЬТУРНОЇ РОДИНИ.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Міннеаполіс, Мінн.

Підготова до роковин Зимового Походу.

На підставі повідомлення Головної Управи О.Б.У.А. та за ініціятивою місцевих Лицарів Ордена Залізного Хреста і ветеранів армії УНР, разом з представниками українських організацій Міннеаполісу і Сан-Полу, 5-го березня ц.р. створений громадський комітет, для вшанування 35-тої річниці 1-го зимового походу армії УНР.

Створений комітет на своєму засіданні обрав президію з 7-ми осіб і доручив президії улаштувати академію 35-тої річниці 1-го зимового походу армії УНР.

Історичною датою 1-го зимового походу є нарада 26-го листопада 1919 року, яка відбулася в місті Староконстянтинові. Після цієї наради, за наказом славної пам'яти Головного Отамана Симона Петлюри, армія УНР під командою покійного генерала М. Омельяновича-Павленка, вирушила в бойовий похід 6.XII.1919 р. на окуповану батьківщину у глибоке запілля ворога. У боротьбі українського народу з його окупантами, 1-ий зимовий похід був великим історичним фактором, який прославився не тільки своїм бойовим геройчним чином, але й урятував маєстат української держави.

Уряд Української Народньої Республіки, разом з своїм військом, не скапітулював перед московсько-більшовицьким окупантом, а вийшов на еміґрацію, але, перебуваючи на еміґрації, він, як репрезентант усього українського народу, і далі бореться за визволення свого народу з під московсько-більшовицької окупації. До складу комітету увійшли такі організації: Лицарі Ордена Залізного Хреста, Ветерани армії УНР, Парафіяльна громада церкви св. Архіст. Мих., Парафіяльна громада церкви св. Юрія Перемож., Товариство сприяння УНРаді, У.Н.Д.С., О.УР.Д.П., ДОБРУС, О.Д.У.П., О.Ч.СУ., С.У.Г.Д., О.Д.В.У., Український Золотий Хрест, Товаривтво Провидіння, Відділ УКК Міннеаполіс, Церква Карпатська св. Миколая, СУМ.

Академія відбудеться 7. травня ц.р.

Голова Президії: **К. Смовський**, генерал Армії УНР; Секретар Президії: **М. Шкварченко.**

Денвер, Колорадо

Відносини в громаді.

Додатково до поданої інформаційної замітки п. О. Романюк, надрукованої в „Свободі" з 2 квітня б.р. ч. 63, про українське співжиття в Денвері, вважаю за потрібне зробити деякі доповнення. З вдоволенням прочитав опис природної краси в Денвері та вимріяного клімату, що нагадує своєю подібністю далеку Батьківщину п. О. Романюк.

Дуже вразило новоприбулу п. О. Романюк, що в осередку природної краси зіпсована гармонійність у співжитті українського сонячного проміння нововлася ворожнеча і згустилася неприхильна атмосфера в житті українців. Під впливом золотого сонячного проміння новоприбула п. О. Романюк взялася з повною енерґією „розвіяти тьму кромішню" і рішила створити У. З. Хрест, але захмарилося небо і „Золотий Хрест" розплився в денверській блакиті. Енерґійна організаторка „З. Хр.", якось не помітила, що в Денвері існує Українсько-Американська Громада, яка якраз і несе функції „Золотого Хр." Ця Громада вже існує п'ять років, а основоположниками її є маґістр О. Колтунюк, д-р Юзьвяк, маґ. Костюк, інж. Сопинський Богдан, п. Л. Колтунюк, проф К. Левченко, а активними громадськими діячами вважалися полк. Глушко та д-р Рущицький. Дехто зі згаданих осіб залишив Громаду.

Як відомо, кожна громадська організація живе по установленому правилу і порядку. Це правило і порядок є оформлені в статуті даної організації. В українському громадському житті дуже часто трапляється, що статут знаходиться сам по собі, а діячі сами по собі, мало того, часто громадські діячі творять „статут" в громадському житті по натхненню свого почуття — без згоди цілого загалу. Утворюється ненормальний стан, тобто порушується громадське життя. Не минула ця „чаша" й нашої Громади. Виступила частина членів з Громади в різний час і по власній волі, не посилаючись на будьяке порушення статутарних норм в громадському житті. Таким чином, не помітно для себе, виступивша частина членів з Громади опинилася в порожнечі. Щоб заповнити ту порожнечу, деякі особи почали організуватися і утворили „Український Клюб", оформивши цей „Клюб" статутом. Але статут, з точки погляду організаційности, має назву: „Союз Українців в Колорадо, об'єднаних в українському Клюбі". Подвійна назва статуту дає подвійні функції. Перша назва, звичайно, охоплює громадсько-політичну функцію, а друга лише товарисько-розвагову. Отже новостворений „Український Клюб", крім товарисько-розвагової діяльности, ще втручається в суто громадські справи, які провадить вже 5 років Українсько-Американська Громада. Чи таке явище на громадськім тлі — треба вважати нормальним і позитивним?!

Я хоч і є звичайним рядовим членом „Старої" Громади, зате дуже добре знаю її життя і не пригадую собі, щоби поважно і достойно вживалися заходи до налагодження взаємовідношень між суперечними сторонами. До налагодження взаємовідношень в нашому суспільному житті можемо підходити лише з толерантністю і в ніякім разі з ворожнечою переможця над переможеним. Тому побажаю п. О. Романюк, як новоприбулій, взяти ініціятиву і налагодити взаємовідношення в нашім суспільстві на засадах людської гідности та досягти так потрібної згоди між денверськими українцями.

Павло Донченко.

Нюарк, Н. Дж

Збори відділу ОДВУ.

Дня 6 березня 1955 р. відбулися загальні збори 70-го від. ОДВУ в Нюарку, Н. Дж. Збори затвердили річні звідомлення та уділили уступаючій управі абсолюторію. Збори проваджено на високому рівні та живо дискутовано над справами відділу. На діловий рік 1955-ий вибрано нову управу в такому складі: Д-р Богдан Гевриќ, голова; інж. Омелян Суховерський, містоголова; Стефанія Манько, секретар; Мирон Стебельський, скарбник; інж. Іван Гурянський, орг. референт Павло Стецина, кольпортер, д-р Іван Турянський, проф. Іван Зелик, і д-р Осип Утриско, контр. комісія.

На заг. зборах був присутній член ЦУ — ОДВУ в Ню Йорку Н. Й. д-р Володимир Михайлів.

Стефанія Манько, секретар

● **Подорож на місяць** плянує совєтський уряд, приготовляючи вислати туди ракетним способом „робота" з апаратом для знимання телевізійних світлин, при чому той „робот" точно сфотографувавши все, що є на місяці, повернеться назад на землю. Цю експедицію чіби підготовляє Петро Капиця. Американські вчені заявили на це повідомлення, що про неповажні фантазії не можна дискутувати.

НАРАДИ ОЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ

Ню Йорк. — Повідомляють що засідання делеґатів Товариств і Організацій, членів Українського Олімпійського Комітету з дуже важливими справами самих Ігрищ на порядку нарад, відбудеться в суботу, 30-го квітня, о год. 6:00 ввечорі у приміщенні Українського Народного Дому в Ню Йорку.

Відзначення пам'яті вояка українця — члена УНС

Михайло Юркевич

В одному із Танкових Вишкільних Таборів Сьомої Армії у ЗДА названо окремі будівлі і касарні іменням поляглих офіцерів і вояків американської армії. Найкращу з будівель — театр — названо іменням танкіста українця Михайла Юркевича.

Про цього Михайла Юркевича була згадка в статті „Рятувальна бригада однієї людини", надрукованій в травневому зошиті „журналу „Рідер Дайджест", присвяченій діяльності американця п. В. Сюддута, людини, що розгорнула широку акцію для допомоги колишнім молодим скитальцям у цій країні.

Це п. Сюддут, працюючи директором „Амерікен Експрес Компані" і водночас відпоручником УННРА в Гайдельберґу (Німеччина), познайомився з Михайлом Юркевечем, полюбив його як сина і згодом допоміг йому переїхати до ЗДА, де й далі ним опікувався.

Закінчивши з допомогою п. Сюддута школу, Михайло Юркевич зголосився добровольцем до Американської Армії. Відбуваючи військову службу, згинув під час військових вправ дня 18 грудня 1952 року в Німеччині.

Виповняючи свою військову обезпеченеву полісу, Михайло Юркевич, вписав в рубрику „ім'я батька" прізвище п. Сюддута, від якого зазнав так багато опіки. Після смерти Михайла п. Сюддут одержав тільки малу частину обезпеченевої суми і її він зужив на спровадження тіла М. Юркевича до ЗДА і на дальшу допомогу молодим людям, які допомагають починають нове життя в цій країні. Решта суми може бути виплачена тільки близькій родині Покійного (в цій справі іде окреме оголошення в „Свободі").

Похоронено Михайла Юркевича на Військовому Кладовищі у Фармінґдейл, Лонґ Айленд. Покійний був членом 103-го Відділу Українського Народного Союзу.

Прохається усіх, хто знав би про місце перебування близької родини Покійного Михайла Юркевича, зголоситися на нижче подану адресу. Покійний родився 7-го липня, 1925 р., в селі Черепин (?) біля Львова і погиб трагічно в часі танкових вправ, як вояк Американської Армії, в Ам. Зоні Німеччини дня 18-го грудня 1952 р.

Писати на адресу: Andrew Wolosenko, 30-31 — 46th St., Long Island City, New York.

Театр ім. Михайла Юркевича в одному із Танкових Вишкільних Таборів Сьомої Американської Армії.

Зі Спорту

УСК НЮ ЙОРК ВІДКРИВАЄ ВЕСНЯНИЙ СЕЗОН

УСК (хлопці) — Дж. Гангеріянс (хлопці) 3:2 (0:1)

Квінс, 9 квітня 1955. — Після довгої зимової перерви хлопці (група від 12-14 р.) УСК-у відкрили весняний сезон товариською зустрічею із сильною німецько-мадярською командою, перемогаючи їх 3:2. Команда УСК-у складається з наймолодшого доросту, в якому горить охота продовжувати наш традиційний спорт і дати запоруку існування на довшу мету для УСК-у. Склад команди: Ярослав Шмотолоха (14 років), Андрій Шепарович (13), Ігор Хомут (12), Богдан Мастикаш (14), Ярослав Калина (13), Ігор Пришляк (12), Вол. Кульба (12), Вол. Шмотолоха (14), Яр. Кульба (13), Мирон Гура (12), Мирон Вісик (13), Аскольд Гайвас (12), Яр. Ставничий (14). Найкращим з-поміж наших найменших є „Дзюньо" Шмотолоха (капітан), який був автором двоїх воріт. Ще одні ворота стрілив наш малий „арґентинець" (щойно приїхав з Арґентини) М. Гура, який дуже гарними заграннями провадить напад наймолодших усківців. Всі інші грають з великим запалом і при більшому тренінґу будуть великою потіхою для нашої громади Ню Йорку.

Менаджером команди хлопців УСК-у є п. В. Костюк, але і всі члени Управи теж присвячують багато часу для опіки над доростом.

16 квітня тіж УСК-хлопці програли з цією самою німецько-мадярською командою мистецькі змагання у відношенні 3:0. Програ одначе не зневірила нікого і вже повертаючись зі змагань додому, можна було почути сміливі запевнення, що коли підтренуємо, будемо всіх перемагати.

Бажаємо багато успіхів, як у виховній, так і спортовій праці, провідникам-опікунам „найстарших" усківців.

Мир

ТРИЗУБ — БЛУ БЕЛЗ 1:4 (0:2)

Филаделфія, 17 квітня. — У Великодню неділю мусів Тризуб розіграти футбольні змагання за Палмер Кап, програвши їх в досить високому відношенні. Блу Белз — це дружина, яка претендує на мистця І Дивізії. Вона має тільки одну втрачену точку і змагання, які вкоротці відбудуться між цими дружинами, будуть рішати про перше місце. Тризубові вистачить тільки зремісувати.

Тризуб ці змагання програв зовсім заслужено, але і міг їх виграти. Троє воріт, стрілених противником, — це заслуга наших оборонців, а зокрема Гарасима та Герльовського. Не можна посуджувати їх, що вони зробили це свідомо, але від рутинованого змагуна Гарасима можна вимагати дещо більше. Не можна легковажити собі ніколи противника, а ще й під воротами! Рівнож рішаючим на грищі є свисток судді, і доки немає свистка, треба абсолютно грати, а не оглядатися за суддею, та дивуватись, чому він не бачив фавля чи руки.

На тлі наших гостей, яких ціхує старт, швидкість, завзятість, зіграність та досить гарний футбол, наші заграли дещо слабо. Вправді, і Тризуб мав моменти переваги, які одначе не принесли успіху. Напад був заповільний і ця повільність мабуть також допомогла до програ.

Перша половина була рівнорядною, мимо стрілених двох воріт. М'яч котився від одних воріт до других і обі дружини мали однакові шанси стрілити ворота. Щасливішими були гості, бо вже в 14 і 17 хв. стрілили двоє воріт. Тризуб тим не зражувався, але вперто наступав, на жаль, без висліду.

Друга півгра вже в 8 хв. приносить ворота, стрілені Фрайманісом. Заноситься, що Тризуб зрівняє, але вже п'ять хвилин пізніше падуть до нас треті, а опісля четверті ворота. В тому часі суддя усуває з грища нашого помічника Марчука за копнення змагуна гостей, так що останні п'ятнадцять хвилин Тризуб грає в десятку, і то навіть без Фрайманіса, який також невідомо чому, покинув грище. Мимо браку цих змагунів, ці останні хвилини належали до наших, але висліду не змінено. На противнику видно було втому, а може, маючи запевнену перемогу, він перестав надто висилюватися. Все ж таки віримо, що Тризуб, побачивши противника, вирішить свої останні мистецькі змагання з ними на свою користь або бодай зремісує, що дасть йому змогу бути першуном у Филаделфійській Лізі.

П. К.

УСК НЮ ЙОРК — ІТАЛІЙСЬКИЙ С. К., БРУКЛИН 2:2 (1:2).

Бруклин, 24 квітня. — УСК зремісував ці мистецькі змагання з італійцями, які підкріпили свій склад новоприбулими змагунами з Італії. Зате УСК грав у послабленому складі без Сєранта на помочі і Копецького в нападі. Скорочене грище Стайпвей Овал не віщувало добра УСК-ові, який привик в останньому часі грати на просторих грищах. Проте УСК-івці не зневірюються і вже в початках наступають на ворота італійців, що і кінчиться стрілом Павлюка, що його Наливайко вміщує у ворота. Одначе гості не падають на дусі і при легкій перевазі в першій половині здобувають провадження (2:1).

Друга півгра позначається легкою перевагою УСК-у, але стрілова недиспозиція і „мурування" воріт гостей не приносять покищо жадної зміни. Гості обмежуються до випадів, що їх вміло ліквідують зади УСК-у. На кілька хвилин перед кінцем Голюка підтягає м'яч до ворітньої лінії, подає і Василькевич гарним стрілом посилає м'яч у сітку.

Посилені наступи УСК-у в останніх хвилинах не приносять бажаних успіхів.

Змагання проходили назагал дуже *спокійно. Суддя*, з походження італієць, сторонничий.

Публіки біля 300 осіб.

Мир

Бразилія приготовляється до зміни своєї столиці

Ріо де Жанейро, Бразилія. — До бразилійського Конґресу мають внести законопроєкт про те, щоб визначити для цієї держави нову столицю, а теперішню залишити як туристичний центр. Ріо де Жанейро, хоч і дуже гарне місто, але своїм положенням не надається на те, щоб бути столицею такої обширної держави. Згідно з бразилійською конституцією, нова столиця повинна лежати в центрі країни. На місто Гопанію, що має 110,000 населення, вказують як на нову столицю. Це місто існує лише 30 років, і може розвиватися як модерне місто. Але майбутня столиця має покищо тільки повітряний зв'язок із рештою країни, і тому перед урядом стоїть завдання комунікаційно зв'язати його з головнішими центрами країни. Конґрес нараджуватиметься над цією справою ще цього року.

Батьки невдоволені з теперішньої школи

Клівленд, Огайо. — На конвенції Американського Товариства Шкільних Адміністраторів ствердили, що батьки невдоволені з теперішньої народної школи в цій країні. В конференції брали участь 9,000 шкільних суперінтендентів, урядовців каледжів, учителів та виховників. Фахівці шкільної справи заявляли, що батьки невдоволені з тих повідомлень, які їм висилають школи про успіх їхніх дітей. Деякі школи висилають повідомлення лише про загальні здібності учнів, наприклад, учень Н. „працює з їни, на докладно визначеній усіх своїх сил", або „учениця К. могла б мати кращі успіхи, коли б мала більше спонуки до праці". Батьки бажають, щоб управи шкіл давали інформації про поступ учнів давнім звичаєм: учень М. має з рахунків „А", а з читання „Б" і т. п. На одній із комісій обговорювано справу навчання моралі і духових вартостей. Деякі представники заявилися за навчанням моралі на окремих годинах, а інші твердили, що це повинно відбуватися на всіх навчальних годинах, і то так, щоб не ображати жадної релігії.

● У Римі 1,500 сухітників, пацієнтів шпиталів і санаторій, пішли мовчазним походом вулицями до будинку парляменту, демонструючи проти замалої державної допомоги на боротьбу з їх недугою.

ПОДЯКА

Складаю сердечну подяку Настоятелеві Св. Троїцької Укр. Автокефальної Церкви о. **Протоієреєві Сагайдаківському** за похорон мого чоловіка

бл. п. **АНТОНА БІЛОУСА**,

П. п. членам „Книгоспілки", зокрема І. М. Крилову і О. Ф. Балинському за полагодження всіх справ, зв'язаних з похоронами і всім Друзям, Приятелям і Знайомим, які прийшли віддати останнє прощання Покійному та висловили листовно, чи особисто співчуття в моєму горі.

Галина БІЛОУС.

Посмертні Згадки

МАРТА ГУДИМА, членка Відділу 370 УНСоюзу в Ню Гейвен, Конн., померла дня 15-го квітня 1955 р., у 68 році життя. Покійна походила з села Зеленці, пов. Теребовля, Галичина. Оставила у смутку чоловіка, Василя, сина і доньку. Похорон відбувся з церкви св. Івана на цвинтар св. Патрика. — В. Їй П.!

ВАСИЛЬ КРУПА, член Т-ва Сокіл Відд. 336 УНСоюзу в Клівленд, Огайо, помер 20-го квітня 1955 р., на удар серця у 60 році життя. Походив зі села Тершів, пов. Старий Самбір, Україна. Полишив у смутку дружину Марію і дочку Марію. Похорон відбувся 23-го квітня при участі Родини, Знайомих і Членів Т-ва Сокіл, а також Членів Т-ва „Вільні Козаки" Відд. 125 з Народної Помочі. — В. Й. П.!

ТАРЗАН, ч. 3454. Праця, що її треба виконати.

TARZAN WAS ALIVE! FORTUNATELY, PIKE'S BULLET HAD MERELY GRAZED HIS SKULL, RENDERING HIM UNCONSCIOUS.

"BAY-AT HEAR TARMANGANI THUNDERSTICK, FIND TARZAN IN HOLE," SAID THE APE GRUFFLY.

TARZAN CLEARED HIS HEAD. "COME, BAY-AT," HE SAID WITH DETERMINATION.

Тарзан був живий! На щастя, Пайкова куля лише злегка заторкнула його череп, виcлідок чого він знепритомнів.

— Бей-Ет почув постріл тарманґані і знайшов Тарзана в ямі, — хрипко промовила мавпа.

Тарзанові прояснилося в голові.

— Ходім, Бей-Ете!, — рішуче промовив Тарзан.